DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 181. Sobota, 6 (18) Sierpnia. 1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.— Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2.— Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20. — Półrocznie rs. 4 kop. 60. — Kwartalnie rs. 2 kop. 30. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Sierpnia.

Najwyższy Manifest z d. 25 lipca (6 sierpnia) r. b. o poborze do wojska wraz z anneksami, zamieszczony jest w osobnym dodatku do dzisiejszego Numeru Dziennika.

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu, na mocy decyzji JW. Hrabiego Namiestnika, niniejszem obwieszcza, że na zasadzie Najwyższago Ukazu do Rządzącego Senatu z 7 (19) czerwca r. b., Żarząd dochodami z akcyzy od tytoniu i tabaki, a również od cukru i soli, przechodzi w zawiadywanie nowo ustanowionego Zarządu Akcyznego,—pierwszy od 1 (13) sierpnia r. b., a drugi od czasu wprowadzenia w królestwie nowego systemu opłaty akcyznej od trunków. Zarazem Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu oznajmia, że Najwyżej zatwierdzona 9 (21) kwietnia 1860 roku Ustawa o opłacie konsumcyjnej od tytoniu i tabaki, pozostaje bez zmiany, również jak i dotąd obowiązujące przepisy poboru akcyzy od cukru i soli.

Bank Polski podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 15 (27) Sierpnia r. b. zaczynając od godziny 10-ej z rana, odbędzie się w Banku Polskim w obecności delegowanych z Komisji Umorzenia Długu Krajowego, Komisji Likwidacyjnej i Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu publiczne posiedzenie w celu przygotowania i włożenia do koła numerów Listów Likwidacyjnych, należących do losowania w dniu 20 Sierpnia (1 Września) r. b. odbyć się mającego.

Warszawski Komitet Wystawy Powszechnej Paryzkiej roku 1867. — W powołaniu się na poprzednio podane do wiadomości publicznej przepisy o Powszechnej Wystawie Paryzkiej w r. 1867 odbyć się mającej, Komitet Warszawski ma zaszczyt zawiadomić wszystkich pp. Wystawców, że od dnia dzisiejszego rozpoczyna przyjmować przedmioty, na pomienioną wystawę zadeklarowane, która to czynność trwać będzie do dnia 1 (13) Listopada r. b., w okresie zatem tego czasu przedmioty powyższe Komitetowi złożone być winny. Jeśliby kto, formalności tej, osobiście dopełnić nie mógł, w takim razie zechce porozumieć się z domem ekspedycyjnym H. Ollendorf, istniejącym przy ulicy Marszałkowskiej pod N. 1065, któren przyjął obowiązek pośredniczenia w tym względzie za wynagrodzeniem w stosunku kop. 6 od puda.

Przegląd. Najjaśniejszy Pan, w dniu 28 lipca, zwiedziwszy w Kransztadzie fort Cesarza Pawła I-go, raczył znajdować się przy skoncentrowanem strzelaniu do celu z pomienionego fortu i z fortu Cesarza Aleksandra I-go. Jego Cesarska Mość będąc zupełnie zadowolony z działań fortecznej artylerji i trafności strzałów, oświadczył monarsze zadowolenie wszystkim naczelnikom, a żołnierzom znajdującym się w szeregach, udzielił gratyfikację po kop. 50 na każdego. *(Rus. Inw.)*

Nominacje dworskie. Przez najwyższy rozkaz z dnia 22 lipca, w ministerstwie dworu Cesarskiego mianowani zostali: wice gubernator kijowski, kamerjunkier, radca stanu *Hesse*—szambelanem dworu Jego Cesarskiej Mości; ekspedytor kancelarji państwa nadliczbowy, radca dworu *Rembieliński*, dyrektor kancelarji naczelnika gubernji woroneżskiej, radca honorowy książę *Dondukow-Korsakow*, urzędnik do szczególnych poleceń przy jenerał-gubernatorze kijowskim, podolskim i wołyńskim, sekretarz kolegjalny *Obreskow*, i zostający przy ministerstwie spraw wewnętrznych sekretarz kolegjalny hrabia *Panin*—kamerjunkrami dworu Jego Cesarskiej Mości. *(Siew. Pocz.)*

Odroczenie szkolne. Na wniosek zwierzchności okręgu naukowego petersburskiego względem odroczenia rozpoczęcia nauk do 1-go września z powodu grasującej w Petersburgu cholery—ministerstwo oświecenia publicznego, po zniesieniu się z ministerstwem spraw wewnętrznych, postanowiło odłożyć rozpoczęcie wykładu nauk w zakładach swoich do powyższej daty. *(Tamże)*.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Sierpnia.

Pomimo oświadczenia *Prov. Cor.*, które wczoraj nam przyniósł telegraf, dzienniki zajmują się jeszcze kwestją żądania przez Francję wynagrodzenia terytorjalnego. *Nordd. A. Z.* poświęca tej kwestji artykuł wstępny, w którym dowodzi, że gdyby cesarz Napoleon wystąpił z żądaniami o jakich mowa, musiałby nastąpić w jego polityce zupełny zwrot. Kiedy polityka jego stryja zmierzała do zdobyczy i rozszerzenia granic Francji, cesarz Napoleon III przyjął za podstawę polityki zasadę narodowości; zatem pierwszym warunkiem powiększenia Francji musiałoby być, żeby ludność terytorjów mających być przyłączonemi była francuzką, albo pragnęła przejść pod zarząd francuzki. Ponieważ w obecnym wypadku, ani jedno ani drugie niema miejsca, cesarz francuzów, według *Nordd. A. Z.* nie mógł wystąpić z podobnem żądaniem, tembardziej, iż jest on głębokim politykiem i znawcą ludzi. Dziwnem jest jednakże, iż *Nordd. A. Z.* na poparcie swego zdania, powołuje się na artykuł *Constitutionnela*, o którym poprzednio wspominaliśmy, a który zaprzecza tylko istnienia wyformułowanego programu, lecz powiada, że „bardzo być może, iż Francja ma prawo do „kompensat." Z tego można wnosić, że zaprzeczenia organów berlińskich formalnie są słuszne, i że cesarz Napoleon urzędownie nie wyformułował żądania kompensaty, lecz takowe musiało chyba być poruszone w poufnych rozmowach pomiędzy dyplomatami francuzkiemi i pruskiemi, i ztąd przeszło do dzienników. Na posiedzeniu drugiej izby holenderskiej, p. Van Zuylen, minister spraw zagranicznych, udzielił objaśnienie z powodu pogłosek o kompensatach kosztem Holandji, że Prusy zgodziły się na wcielenie Limburga do Holandji, bez stawiania żadnych warunków.

Nordd. A. Z. wyjaśnia powody zwłoki w układach w Pradze, oświadczając, iż zachodzące trudności nie są wcale politycznego charakteru, gdyż w tym względzie wszystko rozstrzygnął traktat przedugodny, — ale są charakteru technicznego, i dla tego ich usunięcie wymaga więcej czasu. Tymczasem *Prov. Cor.* dowodzi prawa Prus do wcielenia wszystkich zdobytych orężem krajów i dodaje, iż tylko interes Prus i Niemiec będzie rozstrzygał w tym przedmiocie, bez uwagi na wszystkie inne względy.

Według telegramu *Schles. Z.*, pokój został zawarty pomiędzy Prusami a Wirtembergiem 13-go b. m. i określa wynagrodzenia za koszta wojenne, oraz pewne ułatwienia w komunikacji. Od Bawarji, według tegoż telegramu, Prusy żądają obok wynagrodzenia za koszta wojenne, zaokrąglenia swych posiadłości przez sprostowanie granicy na prawym brzegu Menu i częściowego wynagrodzenia Darmsztadu przez terytorjum Pfalzu. Żądania te mają być wszelkiemi środkami popierane. Dzisiejszy nasz telegram z Monachjum zapewnia, że układy pokojowe pomiędzy Bawarją a Prusami są w nieprzerwanym biegu. Według *N. Preus. Z.*, propozycje co do rozszerzenia granic pruskich, jutro mają być przedłożone sejmowi.

O układach pomiędzy Austrją i Włochami w przedmiocie zawarcia pokoju, niema nic nowego; okrąg trydencki, jak się zdaje, będzie stanowił jedną z najważniejszych trudności do rozwiązania.

Cesarz Napoleon, z powodu stanu swego zdrowia, nie mógł urzeczywistnić zamiaru przepędzenia dnia swego święta pośród wojsk w obozie pod Chalons, gdzie ma się udać dopiero 18-go; dzień zaś 15-ty, miał przepędzić w Paryżu.

Według wiadomości z Hiszpanji, obawiano się tam znów powstania w Katalonji. Co do położenia sporu pomiędzy Hiszpanją a rzecząpospolitą Chili i jej sprzymierzeńcami, panuje pewna ciemność. Kiedy już spodziewano się powrotu hiszpańskiej eskadry, z Chili donoszą, że panuje tam wielki zapał wojenny i dalsze energiczne prowadzenie wojny jest stanowczo postanowione; jak w tym względzie lud jest jednomyślny z rządem, dowodzi tego wybór p. Perez na prezydenta. W Peru panuje podobnež usposobienie i z niecierpliwością czekają na rychłe rozpoczęcie zaczepnych działań złączonej eskadry pancernej, stojącej pod Valparaiso. Te widoki nie zmniejszą zawikłań rządu hiszpańskiego, który i na wyspie Kubie zmuszony jest wprowadzać reformy, jeżeli nie polityczne, to przynajmniej ekonomiczne.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Zurichu.

Telegramy.

Berlin, *16-go sierpnia.* **W komisji adresowej izby deputowanych, minister skarbu oświadczył, że rząd szczerze pragnie usunięcia sporu i wyraził życzenie, aby w adresie spór nie był wzmiankowany. Ksią-**

że Mikołaj Nasauski przybył tu, a królowa wyjechała do Koblencji.

Monachjum, *16-go sierpnia. Bayerische Z.* oświadcza, iż układy pokojowe z Prusami są w nieprzerwanym biegu.

Wiadomości telegraficzne z gazet.

* *Paryż, 14 sierpnia.* Książę Napoleon wyjechał wczoraj do Szwajcarji. P. Benedetti, ambasador francuzki przy dworze berlińskim, uda się w piątek napowrót do Berlina. Dzisiejsze dzienniki wieczorne donoszą, że cesarz uda się 18-go b. m. do obozu w Chalons. *(Wolffs T. B.)*

* *Berlin, 15 sierpnia.* Komisja adresowa izby deputowanych, referentem której jest Virchow, rozpocznie jutro swą działalność. Jutro rozpoczną się rozprawy plenarne. *(Tamże.)*

* *Berlin, 15 sierpnia. Prov. Corr.* pisze: Wszystkie projekta adresów odznaczają się duchem radośnego, pełnego zapału uznania dla wielkich czynów armji i wojska, oraz gotowością do patrjotycznego spółdziałania w wielkich zadaniach narodowych Prus. — Toż pismo ogłasza artykuł o cesarzu Napoleonie, któremu oddaje wielkie pochwały za jego wyrozumiałość i umiarkowanie; artykuł ten tak się kończy: Przy wymianie zdań co do nowego przeobrażenia Niemiec, stale się okazywało, że cesarz Napoleon, pomimo wielkiej dbałości o interesa Francji, dalekim jest od zamiaru korzystania z teraźniejszych okoliczności dla przedsięwzięcia kroków, zdolnych naruszyć w czemkolwiek przyjacielskie stosunki pomiędzy Francją i Prusami, i że cesarz raczej postanowił, zgodnie ze swą dotychczasową polityką, dozwolić Niemcom rozwijać bez przeszkody ich instytucje narodowe. Przeciwne temu zapatrywanie się, pochodzi głównie, jak się zdaje, na skutek wpływu stronnictw we Francji, które przez opozycję usiłują zaprowadzić Francję na niebezpieczną drogę. *(Tamże.)*

* *Monachjum, 14 sierpnia.* Cofnięty został zakaz wywozu zapasów żywności do Prus i do krajów zajętych przez Prusy. Radca ministerjalny Lobowitz i podpułkownik Weiss wyjechali do Berlina. *(Tamże.)*

* (Otwarcie Szkoły Głównej Niemiecko-Ewangelickiej). W dniu wczorajszym w południe, w gmachu powizytkowskim na Krakowskiem Przedmieściu, miał miejsce uroczysty akt otwarcia warszawskiej głównej niemiecko-ewangelickiej szkoły, zaszczycony obecnością JW. Hrabiego Namiestnika Królestwa, członków rady administracyjnej, wielu dygnitarzy wojskowych, duchownych i cywilnych, tudzież obywateli i rodziców już zapisanej tu młodzieży płci obojej. Za przybyciem JW. Hrabiego, którego przyjmowali: dyrektor główny prezydujący w komisji rządowej oświecenia publicznego Witte, kurator honorowy nowo-otwartej szkoły, prezes konsystorza ewangelicko-augsburgskiego jenerał lejtnant Minkwitz, naczelnik warszawskiej dyrekcji naukowej radca stanu Wiłujew, oraz nowo mianowany dyrektor szkoły Juljusz Baeckmann, chór śpiewaków kościoła ewangelickiego odśpiewał w języku niemieckim psalm Dawida „Chwalcie Pana," poczem dyrektor oświecenia Witte zagaił zebranie przez odczytanie główniejszych ustępów z Ukazu Najwyższego z dnia 30-go sierpnia (11 września) 1864 r., jak niemniej z ustawy pod d. 5 m (17) stycznia b. r. dla głównej niemiecko-ewangelickiej szkoły Najwyżej zatwierdzonej, a która to szkoła składa się z dwóch oddziałów: męzkiego o klasach 7-u i żeńskiego o klasach 6-ciu. Następnie dyrektor tejże szkoły miał stosowną do uroczystości mowę w języku niemieckim,—poczem znów dyrektor Witte zabrał głos, wykazując wymownie łaskę Monarszą w utworzeniu tej naukowej instytucji dla niemieckiej narodowości i wypływające z nadanych prerogatyw dla kształcącej się młodzieży dobrodziejstwa, a gdy protokół tego pamiętnego aktu przez JW. Hrabiego Namiestnika i dostojnych obecnych podpisany został, hymn narodowy „Boże Cesarza chroń" przy towarzyszeniu organu w języku ruskim odśpiewany, był uzupełnieniem wczorajszej uroczystości. Nauczyciele i nauczycielki mieli zaszczyt być przedstawionemi JW. Hrabiemu, który przed odjazdem raczył zwiedzić bibliotekę miejscową, kancelarję i sale naukowe, objawiając łaskawie swe wysokie zadowolenie z urządzenia całego zakładu.

* (Wystawa fantów). Wczoraj po godz. 1-ej z południa, JW. Hrabia Namiestnik, w gronie znakomitych osób, zwiedził w resursie obywatelskiej wystawę fantów, przeznaczonych do rozegrania w loterję na korzyść warszawskiego towarzystwa dobroczynności; przyczem tak JW. Hrabia, jak i towarzyszące mu osoby, nabyły 600 biletów.

* (Wypadek na kolei). W dniu wczorajszym, to jest we czwartek o 10-ej z rana, na kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, w bliskości stacji Sosnowiec, jeden z robotników popychając wagon z węglem kamiennym, aby nim naładować tender lokomotywy, przez własną nieostrożność tak silnie został zgnieciony buforami, że w pół godziny życie zakończył.

* (Jarmark i cholera). Z Niższego Nowogrodu piszą do *Golosu* pod dniem 25 lipca: „Dotąd niewielu zjechało się na jarmark tutejszy; paropływy, koleje żelazne i telegrafy postawiły kupców w możności nie śpieszyć się zanadto. Tym razem był jednak jeszcze inny powód niespieszenia na jarmark—obawa cholery. Niektórzy z kupców, obawiając się cholery, wolą pozostać w domu. Kwestja zatem, czy cholera ukaże się podczas jarmarku, ma wielką doniosłość. Dotąd dwie osoby zmarło tu na cholerę: jedna zachorowała na parostatku, który przybył z Saratowa, a druga na statku przybyłym z Permu. Wypadki te, jakkolwiek są tu ukrywane, atoli wieść o nich szybko się roznosi między jarmarczną publicznością w przesadzonych rozmiarach. Lepiej byłoby ogłosić o tem w miejscowej gazecie, dla zapobieżenia przesadzonym pogłoskom. Powszechnie tu sądzą, że to są wypadki sporadyczne, nie będące w styczności z cholerą w Peterburgu i w innych miejscach.

Rozejm i układy pokojowe.

* (Układy w Pradze). *Berlin, 15 sierpnia.* Zwłoka w zakończeniu układów o pokój, prowadzonych w Pradze, nie pochodzi bynajmniej z różnicy zdań politycznych. Nie chodzi już tam wcale o układy charakteru politycznego, gdyż takowe zostały już załatwione za pomocą warunków przedugodnych pokoju. Wśród kwestji ubocznych, co do których prowadzone są w Pradze układy, znajdują się niektóre mające charakter techniczny, i dla rozwiązania tych kwestji okazało się niezbędnem powołać urzędników z rozmaitych ministerstw, którzy mają opracować owe specjalności, należące do ich fachu. Nie małe trudności przedstawia między innemi porozumienie się co do udziału w mieniu związkowem. *(Nordd. A. Z.)*

* (Państwa północno-niemieckie). *Berlin, 15 sierpnia. Prov. Corr.* pisze: Państwa północno-niemieckie, które na zasadzie przeciwnej prawu uchwały byłego sejmu związkowego z 14-go czerwca, uchwyciły za broń przeciw Prusom, dostały się całkiem w ręce Prus na skutek zwycięztw naszych wojsk. Z mocy prawa międzynarodowego, rząd nasz może wziąść te kraje w stałe posiadanie, i w układach pokoju pomyślano o tem, ażeby nie były mu stawiane żadne przeszkody co do swobodnego rozrządzania temi krajami, z wyjątkiem Saksonji. Dalsza decyzja co do krajów w mowie będących, zależeć będzie jedynie od wspólnego interesu Prus i Niemiec, w obec którego wszelkie inne względy zostaną bezwarunkowo usunięte. Rząd przeto pruski skorzysta w pełnej mierze z prawa, jakie mu nadało powodzenie oręża, i przedsięweźmie niezwłocznie środki niezbędne dla wcielenia tych krajów do Prus.

* (Państwa południowo-niemieckie). *Berlin, 15 sierpnia.* Układy z państwami południowo-niemieckiemi prowadzone są w Berlinie osobiście przez prezesa ministrów hr. Bismarcka. Z Wirtembergją przyszedł już do skutku traktat pokoju, i toż samo mieć będzie wkrótce miejsce co do Badenu. Z Darmsztadem prowadzone są jeszcze układy. Pełnomocnik bawarski uznał za stosowne zażądać, po pierwszych naradach, dalszego od swego rządu upoważnienia; odtąd układy zostały wstrzymane, wiadomo zaś, że rozejm zawarty z Bawarją upływa z dniem 22-m b. m. *(N. Preus. Z.)*

* (Rozejm włosko-austrjacki). Florencka *Gazetta ufficiale* z 13-go b. m. ogłasza tekst rozejmu zawartego pomiędzy Włochami i Austrją. Rozejm rozpoczyna się z dniem 13-m b. m. i trwać ma do 9-go września. Jeńcy mają być wymienieni, i obok tego zapewniona została opieka dla obustronnych urzędników, znajdujących się jeszcze na terytorjach nie opuszczonych przez wojska. *(La Patr.)*

* (Kwestja trydencka). Zdaje się, że trudności co do kwestji trydenckiej nie zostały jeszcze załatwione; Austrja nie chce nic więcej ustąpić jak tylko właściwą Wenecję, a Włochy z swojej strony obstają ciągle przy swoich roszczeniach. Telegram z Florencji zapewnia nawet, że Francja, Anglja i Prusy popierają te żądania Włoch; wiadomość ta jednak potrzebuje potwierdzenia. *(Nord).*

Z widowni wojny.

* (Straty pod Koeniggrätzem). W sprawozdaniu urzędowem pruskiem o bitwie pod Koeniggrätzem, które tylko co wyszło na widok publiczny, okazuje się, że austrjacy utracili 40,000 ludzi, z których 18,000 wziętych zostało bez ran do niewoli, i że liczba zabitych i rannych prusaków wynosi około 10,000 ludzi. *(La Fr.)*

* (Straty w armji saskiej). *Drezno, 14 sierpnia.* Podług ogłoszonej dziś listy urzędowej strat poniesionych przez armję saską podczas ostatniej wojny, takowe wynoszą: w poległych 27 oficerów i 212 żołnierzy, w ranionych 52 oficerów i 1884 żołnierzy, razem 2,175 ludzi. *(Nordd. A. Z.)*

* (Armja związkowa). *Monachjum, 11 sierpnia.* Kwatera główna armji bawarskiej znajduje się obecnie w Ansbach. Z wojsk 8-go korpusu armji związkowej, wrócili do kraju rodzinnego przedewszystkiem badeńczycy (kilku rannych badeńczyków pozostało tu); toż samo uczynili obecnie wirtemberczycy, którzy rozmieszczeni zostali na kwaterach w własnym kraju. Dywizja hessen-darmsztadzka, której kwatera główna znajdowała się dotąd w Nördlingen i której przegląd wielki książę odbył jeszcze raz, ma być przewieziona jutro, drogą żelazną przez Mannheim i Ludwigshafen, do Hesji nadreńskiej, gdzie stanie na kwaterach w Worms i w okolicach tego miasta. Brygada austrjacka Hahna przechodziła kilka dni temu przez Monachjum, udając się do górnej Austrji. Z całego przeto 8-go korpusu armji związkowej pozostają sami tylko nassauczycy, którzy nie mogą wrócić do swego kraju, jako zajętego przez prusaków. Obok tego Prusy nie zawarły z nassauczykami zawieszenia broni. Staną oni na kwaterach pomiędzy Ulmem i Grünzburgiem. *(Allg. Aug. Z.)*

* (Fortyfikacje). *Drezno, 10 sierpnia.* Mimo rozejmu i preliminarjów pokoju, pracują tu dalej nad szańcami ku wzrastającemu przerażeniu mieszkańców. Do szańców przy Lömnchen-Vorwerk, Donaschen-Schlag i cmentarzu św. Anny, przyłączone zostały jeszcze nowe szańce, przy Vogelwiese. Rzeczone szańce wykonywają się, jak jest widocznem, podług planu francuzkiego szańców z 1813 r., lecz z znacznem powiększeniem. Ogród wielki przecięty jest kanałami i w innych miejscach roboty około szańców prowadzone są z największą energją. Nie ulega już najmniejszej wątpliwości, iż rzeczone fortyfikacje są podstawą i początkiem trwałych fortyfikacji, oraz że przemiana Drezna na twierdzę pruską będzie stanowiła jeden z najtwardszych warunków zawrzeć się mającego, podług preliminarjów, oddzielnego pokoju pomiędzy Prusami i Saksonją. Za tem przemawiają powody polityczne i wojskowe. Przyjaźń, jaka zawiąże się po zawarciu pokoju z Austrją, pozostanie koniecznie wątpliwą, a mimo tak nędznego końca zuchwałego zamiaru Benedeka stanięcia w Berlinie, przewidują wszakże w tej ostatniej stolicy możność takiego wypadku, w którym to razie twierdza Drezno służyłaby na przyszłość zaporę przeciwko przejściu armji austrjackiej przez dolinę Elby. *(B. B. Z.)*

Anglja.

* (Oszczędności). Liczą w Anglji na to, że zastąpienie karabinów zwyczajnych bronią nabijającą się z tyłu, dozwoli na zmniejszenie o ósmą część składu armji indyjskiej i na zaprowadzenie znacznych oszczędności. Wojska angielskie w posiadłościach azjatyckich od czasu ostatnich zaburzeń powiększone zostały do 80,000 ludzi. *(La Fr.)*

Austrja.

* (Cesarzowa.— Rada państwa.—Zakaz). *Peszt, 13 sierpnia.* Cesarzowa odjechała.—Obiega tu pogłoska, że rada państwa zostanie zwołaną w m. październiku.—Zabroniono dziennikom ogłaszać wiadomości o toczących się układach. *(Nord).*

* (Obecne zawikłania). *Wiedeń, 12 go sierpnia.* Te sfery, w których przemaga polityka praktyczna, zapatrują się na wynikłą jakoby pomiędzy Francją i Prusami kwestję bez uprzedzenia i powiadają sobie, że takowa zniknie bardzo szybko z horyzontu. Cesarz Napoleon uważany jest jako ogłędny polityk, i z tego powodu sfery pomienione nie przypuszczają, ażeby monarcha ten chciał wywołać w Europie wojnę, której rozmiary i rezultaty trudne są do obliczenia. *(Nordd. A. Z.)*

* (Tawernik.—Sejm węgierski). *Peszt, 11 sierpnia.* Tawernik baron Sennyey odjechał dziś przed południem do Wiednia.— *Llok Tan.* życzy sobie zawarcia prędko pokoju i zwołania potem sejmu węgierskiego, któryby już z końcem września mógł rozpocząć swoje prace. *(Wien. Z.)*

Hiszpanja.

* (Rozruchy). *Principado,* dziennik barceloński, podaje wiadomość, według której należy obawiać się nowych rozruchów w Katalonji. Główny dowódca wysłał nadzwyczajnym pociągiem do Martorell jeden batalion z tajemnemi rozkazami; naczelnicy stacji w Martorell i Barcelonie zostali aresztowani. Ró-

wnocześnie wydano rozkaz, ażeby mieszkańcy pierwszej z tych miejscowości wydali władzom broń. *(La Fr.)*

Meksyk.

* (Działania wojenne). *La Patr.* pisze: Donosiliśmy podług korespondencji z 13-go lipca, że jenerałowie Douay i Jeanningros posunęli się na Matamoros. Depesza z Vera-Cruz z 21-go lipca, otrzymana przez Nowy-Jork, donosi, że jenerał Jeanningros stoczył w Tamaulipas pierwszą bitwę z oddziałem republikanów z armji Escobedy, że pobił takowy całkiem, i że w dniu tym francuzi znajdowali się już niedaleko od Matamoros.

Niemcy.

* (Zmiany w uzbrojeniu). *Monachjum, 12-go sierpnia.* W przedmiocie nowej organizacji armji, powiadają, że zniesione zostaną hełmy paradne, tudzież szlify u oficerów i nóż faszynowy u piechoty, nakrycie zaś na głowę wprowadzone być ma na wzór wojska wirtembergskiego. Mają być także zaprowadzone karabiny nabijające się z tyłu. *(Nordd. A. Z.)*

Prusy.

* (Anneksje). *Berlin, 14 sierpnia.* Wiedziano tu już dziś z rana, że baron Patow został mianowany komisarzem cywilnym, i dodawano jeszcze do tego wiadomość, że kraje, oddane pod zarząd barona Patowa, mianowicie Nassau, górna Hesja i Frankfurt, mają być w przyszłości połączone wjedną prowincję pruską, i że baron Patow zamieszka w Frankfurcie nad M. w charakterze naczelnego prezesa. Powiadają, że jedna część zajętego terytorjum bawarskiego wcielona zostanie do Prus, druga zaś część do księztwa koburg-gotajskiego. Co do układów z Saksonją, jednym z głównych warunków ma być obsadzenie Drezna załogą pruską. Co do Hanoweru, miano postanowić, że królestwo to wcielone zostanie do monarchji pruskiej, z podziałem onego na dwie prowincje, hanowerską i osnabrücką. Powiadają także, że bardzo prawdopodobnem jest, iż wstawienie się Rosji za Wirtembergiem i Hessen-Darmsztadem nie pozostanie bez wpływu i że kraje te będą łagodnie traktowane. *(Schl. Z.)*

* (Parlament niemiecki). Projekt do prawa dotyczący zwołania parlamentu Niemiec północnych został przedstawiony izbie deputowanych berlińskich. Wiadomo, że w Prusach wybory odbywają się w dwóch stopniach. Czy obecnie izba deputowanych berlińskich zleje się z parlamentem Niemiec północnych i czy parlament ten zatrze wszystkie różnice prawodawstwa, istniejące pomiędzy krajami, których interesa narodowe będzie reprezentował? To niedaleka przyszłość nam pokaże, i z zajęciem należy śledzić za tem. *(La Fr.)*

* (Odstąpienie Szlezwigu). Wiadomo, że w preliminarjach ułożonych w Nikolsburgu, Prusy zobowiązały się odstąpić Danji północne okręgi Szlezwigu, jeżeli sami mieszkańcy tych okolic wyrażą swoje pod tym względem życzenie. Obecnie usiłują wywołać tam demonstracje na korzyść utrzymania *statu quo*, jak to wskazuje wiadomość z Flensburga. *(Nord.)*

* (Książę sasko-meiningeński) pożegnał się 14-go b. m. z dworem królewsko-pruskim i udał się napowrót do Meiningenu. *(Nordd. A. Z.)*

* (Odezwa). *Flensburg, 14 sierpnia. Nordd. Z.*, dziennik wychodzący w Flensburgu, zamieścił odezwę odwołującą się do rozsądku stronnictwa narodowego w następujących słowach: „Ludność duńska północnego Szlezwigu nabrała przekonania, że pod panowaniem pruskiem odrębności narodowe będą szanowane, i że połączenie się z Prusami jako wielkiem państwem, jest dla niej korzystne. Jest ona gotową do przyjęcia nowego porządku rzeczy. Same tylko agitacje stronnictwa duńskiego wywołały interwencję zagraniczną. Obowiązkiem jest wszystkich stronnictw oddalić od siebie to niebezpieczeństwo przyjmując za dewizę: „Bez podziału." *(Nord).*

Turcja.

* (Uzbrojenia). Depesza z Konstantynopola z 11 b. m. donosi, że Porta postanowiła posłać znowu wojska na granicę Grecji, i że pół brygady miało udać się następnego dnia, pod dowództwem Mohammeda Ali paszy, do zatoki Volo. *(La Patr.)*

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 12 sierpnia.

Manifest *Słowa*.—Terno.

W sferach ultrasów polskich, którzy w granicach z r. 1772 widzą ideał doskonałości, przyszły raj ziemski, wywołał świeżo ogłoszony artykuł w *Słowie* z podpisem: „Jeden w imieniu wielu" niepospolite wzburzenie. Artykuł ten nie odsłania nic nowego, przeciwnie, każde wyrażone w nim zdanie o stosunku Rusi tutejszej do Rusi za Zbruczem i za Dnieprem było powszechnie znanem i uznanem, lecz czas i okoliczności w którym i śród których *Słowo* artykuł ten przynosi, —śmiałe zajęcie stanowiska jasnego i wyraźnego w obec pogłosek o szyciu butów rusinom przez byłego Galicji namiestnika,—owoż powody dla których artykuł ten, choć znane mieszczący prawdy na szczególną zasługuje uwagę. Ci, co z przyszłą spodziewaną reorganizacją kraju spodziewają się systematycznej dezorganizacji rusinów galicyjskich, zaczynają przecierać oczy i przewidywać, iż łatwo mogą być w nadziejach swoich zawiedzeni. Ultrasy o których nadmieniłem, pienią się od gniewu na widok tak śmiałego zamanifestowania wspólności narodowej i religijnej z Rusią zadnieprską. *Narodówka* stanęła już do walki i ciska wszystkiemi spadkami przymiotnika „moskiewski", przed któremi, w tarczę prawdy uzbrojony nieprzyjaciel, wcale ustępować nie myśli.

Ale posłuchajmy co mówi ten nieprzyjaciel, któremu *Narodówka* wyrazem „moskiewski" pokonać zamierzyła, biorąc przykład z wieków średnich, kiedy dzwonkiem loretańskim mniemano powstrzymywać pioruny i rozpędzać chmury.

„Czy objawiliśmy kiedy przed światem, pyta autor artykułu, czem jesteśmy? jaka nasza przeszłość? jakie nasze prawa historyczne? Nie! W roku 1848 pytano się nas kim jesteśmy. Odpowiedzieliśmy, żeśmy najpokorniejsi *Rutheni*.... I jakaż ztąd wypłynęła konsekwencja? Oto taka... że sami polacy urągali *ruteńczykom*. A może wy ruscy? pytał nas Stadion. Na to zapytanie kliliśmy duszę i ciało żeśmy nie „Russen", ale żeśmy tak sobie *Rutheni*, że granicą naszą Zbrucz, że odwracamy się od tak zwanych „Russen" *jako od przeklętych syzmatyków, z którymi nie mamy nic zgoła wspólnego*.. I dla czego nie powiedzieliśmy w r. 1848 żeśmy „ruscy"?... Bo wtedy byliby się nas nastraszyli, abyśmy związani tysiącletnią historją, obrzędem cerkiewnym, językiem i literaturą z wielkim ruskim narodem, nie zapragnęli kiedyś oderwania się od Austrji... przyczyna ta może być uwzględniona w obec historji, chociaż się zawsze wydaje śmiesznem, jak ów rusin, któremu ktoś wyrzucał, dla czego rusini w „bajracię" Stadiona nie wypowiedzieli całej prawdy, iż oni nie jacyś tam Rutheny, ale taki rusini „Russen", a który na to odparł naiwnie: „A cóżby na to był powiedział ksiądz arcybiskup polski?!...

„Pomału rzeczy się wyjaśniły. Ledwie minął rok jeden, drugi, Ruś poczęła powracać do życia, pokazało się, że literatura jej bez słownika Schmida nie postąpi naprzód, że słownik ten jest tak samo ruskim dla Petersburga, jak i ruskim dla Lwowa, że w nim spoczywa rzeczywiście skarb języka literackiego ruskiego... Dość przeczytać książkę "Die ruthenische Schrift und Sprachfrage", aby się dostatecznie przekonać, że hr. Gołuchowski nie denuncjował nas tam jakoś we Wiedniu, ale że pisał o nas czystą prawdę, że literatura nasza dąży do powszechnej literatury ruskiej a obrzędek nasz do prawosławia. Oddajemy mu zupełną słuszność, nie tyle jego obwiniamy, jak niekonsekwencję naszych. Kto bowiem r. 1848 oświadczył się rutenem, nic wspólnego z całą Rusią nie mającym, kto się wyrzekł swego grażdańskiego pisma i literaturę swoją ograniczył na 12 obwodów Galicji, temu nie wolno było występować po za te granice.. A cóż winien był hr. Gołuchowski, że mu się wydarzyła wyborna sposobność na korzyść Polski, Ruś jej własnym pokonać orężem. Po takich smutnych doświadczeniach nie opamiętała się Ruś jeszcze i w roku 1860 i po dyplomie październikowym... Myśmy sobie i wtedy pozostali Rutenami i gniewaliśmy się na tych, co nas denuncjowali o dążności do zjednoczenia z wszechrusią, mimo to, że nie masz u nas ani jednego lepszego literata, któryby nie wierzył w świetną przyszłość odrębnej galicyjsko-ruskiej literatury, a tem mniej w przyszłość unji z jej spolszczenym obrządkiem. I w sejmie lwowskim, gdzie najlepszą była sposobność wypowiedzieć jasno i Polakom i Europie, żaden z naszych nie wypowiedział, że wszystkie usiłowania dyplomacji i Polaków aby utworzyć z nas naród osobny Rusinów-unitów okazały się płonnemi, i że Ruś galicyjska, węgierska, kijowska, moskiewska, tobolska i t. d pod względem etnograficznym, historycznym, słownikowym, literackim, obrzędowym jest jedną i tą samą Rusią... Po wypowiedzeniu tego wszystkiego śmiało i otwarcie, któż byłby nas czernił, kto denuncjował o syzmę i moskwicizm? Ale dopókiśmy rutenami.... nie przyznającymi się do całości ruskiego świata, - to biada nam z kanclerstwem polskiem!..."

Tych kilka ustępów charakteryzuje dostatecznie jasne niedwulicowe stanowisko, jakie *Słowo* w obec nieprzyjaznej mu agitacji ze strony ultrasów polskich zajęło.

Kończę udzieleniem wiadomości, że prośba większości sejmu lwowskiego, o zniesienie tak zwanego terna, została uwzględnioną. Rozporządzenie najwyższe uchyla ograniczenia kolatorów w wyborze parochów znane pod nazwą: *terna*. Nie ma za czem żałować, a należy jeszcze życzyć, aby kolatorstwo przeszło w ręce tych, których paroch najbliżej obchodzi. W Galicji wschodniej istnieje rozdział między ludem ruskim a kolatorami łacinnikami, ostatni mają mimo tego prawo wybierać parocha dla ludu, który już dzisiaj w poddaństwie nie żyje, a różni się językiem i obrządkiem od byłych panów swoich. δ.

Lwów, 13 sierpnia.

Rozlokowanie wojsk.— Brak tytoniu.

Wkrótce nastąpi rozlokowanie armji, która następująco podzieloną być ma: pułki galicyjskie staną garnizonem w Czechach, Morawji i Szlązku; węgierskie w niższej i wyższej Austrji; czeskie, morawskie i szlązkie, w Węgrzech; a austrjackie, w Galicji. Przytem rozlokowaniu wojsk ma się Węgrom i Galicji dostać największa część, to jest stosunkowo do innych krajów, dwa razy tyle. Podobne rozlokowanie niepokazuje bynajmniej aby rząd bardzo wielkie pokładał zaufanie w swych ludach.

Bukowińczycy, którzy największą ilość tytoniu konsumują, muszą obecnie odprawiać rekolekcje, gdyż pomimo trzechkrotnych obiecanek, iż takowy wkrótce otrzymają, do dziś dnia go nie dostali. Trzy główne magazyny znajdują się wrękach pruskich, dla tego brak takowego nietylko w Bukowinie, ale i w innych krajach monarchji, gdzie jak donoszą, posługują się w miejsce tytoniu,—liściem orzechowym. Y.

Zürich, 2 sierpnia.

Postanowienia komitetu centralnego na pięciu jego posiedzeniach zapadłe.—Swiętorzecki.—Wróblewski i Różycki—Rozporządzenie rady głównej co do uciekinierów z Bawarji wydalonych — Termin połączenia bandy Bosaka z towarzystwem strzeleckiem — Langiewicz i jego kombinacje polityczne.— Herzen.

Komitet centralny na pięciu swoich posiedzeniach odbytych w Paryżu w czasie od dnia 19-go do 29-go lipca r. b. włącznie, postanowił co następuje:

1. wnieść do cesarza Napoleona petycją, o podniesienie przez jego cesarską mość sprawy na kongresie europejskim, jeżeli takowy nastąpi, — i, o pozwolenie znajdowania się na tymże kongresie w charakterze reprezentantów Polski, Gillerowi i Bosakowi lub przynajmniej jednemu z nich;

2. przeprowadzić ogólną wojenną organizację emigracji;

3. wydawać w Bendlikonie pismo rewolucyjne pod tytułem *Byt*;

4. wydać odezwę do rodaków o składki i zażądać od posiadaczy ziemskich w wysokości 2 miljonów franków pożyczki narodowej;

5. wytoczyć litwinom proces przed sądami francuzkimi o zwrot sum w ich posiadaniu będących;

6. zażądać od Platera zwrotu 78 tysięcy franków pomiędzy szwajcarami przez niego zebranych na broń i nieprawnie sobie przywłaszczonych;

i 7. oddać pod sąd, z ogółu emigracji wybrać się mających: a) byłego dowódzcę bandy eks ekonoma Waligórskiego, obwinionego o skradzenie w czasie powstania 36 tysięcy guldenów, własności narodową będących, — b) eks dyktotora Langiewicza o kradzież 45 tysięcy rubli, — c) jenerał-kurjerkę Pustowojtów o 22 tysięcy rubli, — d) byłego naczelnika bandy Jeziorańskiego o 160 tysięcy złp., — e) Januszkiewicza b. naczelnika powiatu miechowskiego o przywłaszczenie sobie 100,000 rub. skradzionych przez niego z rządowej kasy powiatowej, w czasie zdobywania miasta Miechowa przez Kurowskiego, — f) Kotkowskiego o 53 tysięcy rubli, — i wielu innych złodziei narodowych, których lista 46 obejmuje. *Nb.* Na liście ani Giller ani żaden z członków komitetu centralnego lub ich stronników nie figuruje.

Wiadomości powyższe, o postanowieniach komitetu, zakomunikował nam sam prezes komitetu centralnego, eksdyktator Bosak, który wczoraj wrócił z Paryża do Bendlikonu.

Świętorzecki rozgniewany o to, że nie jego, tylko Bosaka (którego Świętorzecki uważa za niedołęgę do knowań rewolucyjnych, prowadzonego za nos przez Gillera) wybrano prezesem komitetu centralnego, wystąpił z komitetu i zamierza utworzyć nową jakąś władzę, przed którą, ma nadzieję, że się cała emigracja ukorzy. W miejsce Świętorzeckiego powołany został na członka komitetu Edmund Różycki. Usunie się także prawdopodobnie, lub jeżeli tego nie uczyni, zostanie wypędzony z komitetu Wróblewski, z powodu jego ciągłych opozycji przeciwko wszelkim postanowieniom i rozporządzeniom komitetu, a głównie zaś z powodu awantur, jakich się w stanie nietrzeźwym na posiedzeniach dopuszcza.

Na wniosek dyrektora policji kantonu zürichskiego, rada główna związku szwajcarskiego zmieniła pierwotne swoje rozporządzenie względem uciekinierów z Bawarji wydalonych i poleciła służbie granicznej żadnego z nich bezwarunkowo do Szwajcarji nie wpuszczać. Do rządu zaś bawarskiego wysłała rada protest, przeciw ekspedjowaniu uciekinierów ku granicom Szwajcarji.

Uroczyste połączenie bandy eksdyktatora Bosaka z niemieckiem towarzystwem strzeleckiem, nastąpi d. 5-go b. m.

Langiewicz wszystkich swoich uciekinierów umieszcza w kantonie genewskim i Tessino, sam zaś ma główną kwaterę obecnie w Lugano (kanton Tessino.)

Langiewicz chce wszelkiemi siłami wywołać w Galicji zbrojne powstanie, zdaje mu się bowiem, że wówczas wojska ruskie zajmą Galicję i to da powód do wojny europejskiej. Onegdaj nawet wysłał on pięciu swoich apostołów do Galicji dla poczynienia tam pewnych w tym względzie przygotowań rewolucyjnych.

Herzen, wypuszczony niedawno z domu warjatów, uznany został przez całą emigrację polską za szpiega i oszusta, z powodu zamieszczonego w „Kołokole" artykułu, potępiającego zamach na życie Najjaśniejszego naszego Monarchy dokonany. Herzen usprawiedliwia się przed naszymi przewódcami, że uczynił to jedynie w celu uchronienia wspólników złoczyńcy od poszukiwań władz, lecz ci usprawiedliwieniu temu wiary nie dają. Q.

Paryż, 10 sierpnia.

Garibaldczycy.—Kwestja kolonizacji polaków w Algierji.—Rozdawnictwo nagród na pensji żeńskiej.

Znaczna liczba garibaldczyków wróciła tu; napełniają oni kawiarnie, dają garsonom hojne nagrody, przejeżdżają się powozami lub przechadzają się na bulwarach, w strojach jakie noszone były w 1863 i 1864 przez naszych eks-powstańców. Opowiadają oni o swych czynach waleczności, robią wiele hałasu i wydają mnóstwo pieniędzy. Za kilka miesięcy wyciągać oni będą rękę po jałmużnę.

Powzięty został we Francji zamiar posłania do Algierji wszystkich emigrantów polskich, którzy bawiąc tu od r. 1863, nie znaleźli zatrudnienia, lub też nie szukali takowego. Projekt Rochebrun'a założenia w Algierji kolonij polskich, został wzięty przez rząd pod rozwagę. Co się tyczy emigrantów, nie chcą oni o tem słyszeć, gdyż wiedzą dobrze, że osadnik musi pracować, a to im się wcale nie podoba.

Byłem wczoraj na pięknej uroczystości, z której wyszedłem zachwycony. Była to uroczystość rozdania nagród młodym uczennicom. Wyobraźcie sobie sto pięćdziesiąt dziewic rozmaitego wzrostu i wieku, w białych sukniach i w niebieskich paskach. Były tam dziewczynki pięcioletnie, obok słusznych panien. Oto co widziałem wczoraj na rozdawnictwie nagród na pensji *Notre-Dame des arts*. Czyż nie piękna to nazwa! Pani d'Anglars, przełożona tego pensjonatu, utworzyła instytucję, w której rozwijane są umiejętnie i wytrwale zdolności indywidualne młodych panien, w zamiarze postawienia ich w możności zarabiania samym na utrzymanie za pomocą zatrudnień innych od tych rzemiosł, które prowadzą kobiety cnotliwe do nędzy, a kobiety lubiące zbytki do hańby. Chwalę przeto panią d'Anglars, chciałbym nawet pochwalić ją bezwarunkowo, lecz,—znajdzie się zawsze jakieś lecz,—jestem zbyt stronnikiem spokojności w pożyciu domowem, ażebym mógł życzyć sobie przysporzenia osobistości młodych panien; znajduję, że przesada w talentach indywidualnych, popisujących się publicznie, budzi w kobiecie myśli, których ona nie powinnaby mieć. Dawałem przeto prawie niechętnie brava dwom prześlicznym pannom, z których jedna grała bardzo dobrze na wiolonczeli, a druga na skrzypcach; lecz przyklaskiwałem za to serdecnie przy ogłaszaniu nagród przyznanych tym panienkom, które uczą się robić kwiaty sztuczne i malować na porcelanie. *A. M.*

Karakozow.

(Artykuł ten jest wzięty z *Siew. Pocz.*)

W Nr. 77 *Siew. Pocz.* (z 13-go kwietnia), zaraz po pierwszej wiadomości o zbrodniczym zamachu na życie Najjaśniejszego Pana i mianowaniu hrabiego Murawiewa prezesem komisji śledczej, podane były wiadomości zebrane przez komisję o osobistości przestępcy i było powiedziane, że dla wykrycia jego wspólników i związków z innymi złoczyńcami, dążącemi do obalenia porządku państwowego, prowadzone jest dalsze śledztwo. Pomimo ciągłego uporu i długiego zapierania się tych, na których padło mniej lub więcej silne podejrzenie o występne zamiary, komisja w ciągu 2½ miesięcznej podwojonej pracy, wykryła wspólników złoczyńcy i ujawniła tak zamiary i działania złoczyńców poprzedzające przestępstwo, jak i wpływ zagranicznych towarzystw rewolucyjnych i związki ich z polską propagandą. [1]).

Prace komisji śledczej względem przestępcy Karakozowa i głównych najbliższych jego wspólników, są już skończone, a przez Nzjwyższy Ukaz z 28 czerwca do rządzącego senatu, ustanowiony został najwyższy sąd kryminalny, na zasadzie art. 1,062 ustawy postępowania karnego z 20 listopada 1864 r.

Obecnie uznane zostało za możliwe, podać do wiadomości powszechnej, następujące szczegóły o okolicznościach towarzyszących niesłychanemu w Rosji przestępstwu — zamachowi na królobójstwo. Nazwiska wspólników Karakozowa będą ogłoszone w swoim czasie.

Przestępca przy pierwotnych badaniach uporczywie ukrywał swe imię, nazwisko i stan, mieniąc się włościaninem Aleksym Pietrowem, rodem z gubernij południowych i w ogóle robił fałszywe zeznania co do swej osobistości i miejsc pobytu; w klinice zaś petersburgskiej medyczno-chirurgicznej akademji, gdzie często przychodził po radę lekarską, mienił się Dymitrem Władimirowem.

Nakoniec wykryto, że jest on Dymitrem Włodzimierzowiczem Karakozowem, że ma lat 24, że ojciec jego był nieznacznym właścicielem ziemskim, w gubernji saratowskiej, powiecie serdobskim, nie zatwierdzonym w godności szlacheckiej, że ma rodzonych braci i siostry, że pobierał nauki pierwotne w gimnazjum penzeńskiem, w 1861 r. wstąpił do uniwersytetu kazańskiego, zkąd za udział w rozruchach studenckich, wkrótce był wydalony, ale w 1863 r. znów został przyjęty w poczet studentów tegoż uniwersytetu, a w jesieni 1864 przeszedł do uniwersytetu moskiewskiego, skąd wydalony został w lecie 1865 r. za nie wniesienie opłaty studenckiej.

Mieszkając w Moskwie, Karakozow należał do utworzonego tam tajnego towarzystwa, głównie z wolnych słuchaczy uniwersytetu, pietrowskiej akademji rolniczej, niektórych studentów, uczniów gimnazjum i innych osób. [2]).

Towarzystwo to, które istniało kilka lat temu w różnych kształtach i kółkach, w końcu 1865 r. przyjęło ogólną nazwę „Organizacji" i przybrało za cel rozszerzanie nauki socjalnej, obalanie zasad społecznej moralności, zachwianie wiary w podstawy religji, a drogą rewolucji obalenie istniejącego porządku w państwie.

Za środki do tego miały służyć:

a) Propaganda pomiędzy ludnością wiejską, z oznajmieniem że ziemia stanowi własność całego ludu.

b) Podniecenie włościan przeciw właścicielom ziemskim, szlachcie i w ogóle przeciw władzom.

c) Urządzenie różnych szkół, kompanij, warsztatów, introligatorni, szwalni i innych stowarzyszeń, żeby za ich pośrednictwem zbliżać się z ludem i wpajać mu szkodliwe nauki socializmu.

d) Założenie na prowincji bibliotek, szkółek bezpłatnych i różnych towarzystw na podstawie komunizmu, które znajdując się w rękach członków głównego towarzystwa, dogodniej mogłyby przyciągać i przysposabiać nowych członków, a jednocześnie byłyby w zależności od centralnego towarzystwa w Moskwie i otrzymywałyby od niego dalszy kierunek.

e) Rozszerzenie w ludzie nauki socjalnej za pośrednictwem wychowańców seminarjów i nauczycieli wiejskich; i

f) Propaganda na Wołdze, korzystając z dogodności komunikacij parostatkami.

Pieniężne środki na urządzenie szkół, bibliotek i w ogóle dla osiągnięcia celów towarzystwa, postanowiono osiągać za pomocą ofiar samych członków, z wezwaniem do tego osób postronnych, pod różnemi dobro mającemi na celu pretekstami, któremi osłaniały się wszystkie na pozór dobroczynne i pożyteczne dla ludu instytucje, zamierzane przez to towarzystwo. W razie potrzeby, dopuszczane były kradzież, zabójstwa ludzi bogatych, zabieranie pieniędzy na pocztach w kasach rządowych i t. p. [3]).

Towarzystwo dzieliło się na różne oddziały z różnorodnemi nazwami, jako to: „Wzajemnej pomocy," „Tłomaczów i tłomaczek," „Zachęty prywatnej pracy." Wszystkie te oddziały dla osłonięcia rewolucyjnego celu głównych kierowników, zamierzono przyoblec w formę prawną, wyjednawszy na to zatwierdzenie rządu.

Zamierzone było przez urządzenie bezpłatnych szkół, szwalni i bibliotek, wymieniać myśli, zbliżać się z różnemi kółkami uniwersytetu i innych zakładów naukowych, i w ogóle przyciągać do towarzystwa różne osoby.

Niezależnie od tego wspomnione towarzystwo dążyło do wejścia w ścisłe stosunki z socjalnemi kółkami i działaczami w Petersburgu i innych miejscach cesarstwa, które podtrzymywały się z jednej strony, przez kierunek wykładów w znacznej części zakładów naukowych, a z drugiej przez większą część dziennikarstwa, które jawnie rozszerzało ideje socializmu i tak zwanego nihilizmu, z podburzeniem opinji publicznej przeciw władzy rządowej i zarządowi państwowemu. Ten wywrotny kierunek myśli i nauki pomiędzy młodem pokoleniem, podtrzymywany był także przez zagraniczną prasę rewolucyjną, która znajdowała środki rozpowszechniania się nawet w zakładach naukowych.

Wielu z młodzieży, udającej się za granicę w celu naukowym, wchodziło tam w stosunki z ajentami towarzystw rewolucyjnych i bardziej od innych zarażało się kierunkiem socialnym, który tą drogą rozszerzał się bez przeszkód pośród młodego naszego pokolenia. Żeby ukryć przed rządem cel szkodliwej propagandy, szczególniej w sprawie wychowania narodowego, które stało się przedmiotem wzmocnionego dążenia młodego pokolenia — „konserwatyzm w „słowach, a postęp w czynie" według słów jednego z tych działaczy, „powinny być hasłem przyjaciół ruskiego kształcenia, tajemnym ich zakonem, ukrytym „przed niewtajemniczonemi oczyma. Należało nie starać się jawnie opierać urządzeniu kontroli ze strony „rządu, a starać się korzystać z niej dla swego celu, „zapełniwszy urzęda nadzorców ludźmi ze swego „stronnictwa."

Osoby, stanowiące wyż wspomnione towarzystwo pod nazwą „Organizacji," miały dwa kierunki: jedni dążyli, za pomocą propagandy socjalnej, i zbliżenia z ludem, do stopniowego osiągnięcia przewrotu w państwie, z obaleniem prawego rządu; drudzy pragnęli spieszniej osiągnąć cel i wywołać rewolucję, do czego uznawali za potrzebne, wcześniej lub później uciec się do ostatecznego środka—królobójstwa. Do liczby tych ostatnich należał Karakozow, który zamierzał bezzwłocznie wykonać tę straszną zbrodnię.

Myśl o królobójstwie i w ogóle o przystąpieniu do ostatecznych środków, powstała po powrocie z Petersburga do Moskwy jednego z głównych kierowników, moskiewskich kółek socialnych [4]), który miał w Petersburgu scisłe stosunki z pewną znaną ze swych socjalnych opinij i rewolucyjnego kierunku osobą, która jeździła latem 1865 r. za granicę i tylko co powróciła ze Szwajcarji. Wspomniony krewny Karakozowa zaraz wtenczas zawiadomił swych towarzyszy o istnieniu za granicą europejskiego komitetu rewolucyjnego z celem królobójstwa, i o gotowości tego komitetu pomagania bronią i różnemi innemi sposobami rewolucji w Rosji, i wynurzył myśl o konieczności urządzenia w Moskwie w tymże celu osobnego tajnego kółka. Członkowie tego kółka, które przybrało nazwę „Piekła" (Ada), przyjęli na siebie haniebny obowiązek morderstwa w ogóle, zagrażając niem i wszystkim innym członkom „Organizacji," którzy by nie wykonali poruczonych im obowiązków. Co do królobójstwa zaś, było postanowione: że jeden z członków przeznaczy się do wykonania tej strasznej zbrodni, mając przy sobie truciznę i proklamację, któraby objaśniła ludowi przyczyny zabójstwa i cel zamierzonego w państwie przewrotu. Złoczyńca obowiązany był, oddzieliwszy się od towarzystwa, zupełnie się odosobnić, oddać się rozpuście i wszelkim możliwym wadom, żeby usunąć od siebie wszelkie podejrzenie o jakiekolwiek polityczne zamiary i w tym celu nawet denuncjować innych; kiedy zaś potrafiłby spełnić zamyśloną zbrodnię, powinien by był bezzwłocznie otruć się trucizną, w którą miał być w tym celu zaopatrzony. Przytem przypuszczano, iż znajdująca się przy nim proklamacja stanie się wiadomą ludowi. Cel królobójstwa zależał na tem żeby, dokonawszy go, wywołać ogólne wzburzenie i rewolucję w państwie. (*dok. nast.*)

([1]) Co do uporu i zapierania się osób wciągniętych do sprawy, śledztwo wykryło, że na jednem ze zgromadzeń w końcu wielkiego postu w Moskwie, pomiędzy wspomnionemi osobami było postanowione, na wypadek aresztowania nie robić zeznań i przytem umówiono się jak i co mówić; niektórzy zaś z głównych i najbliższych wspólników przestępstwa umówili się pomiędzy sobą, aby zaopatrzyć się w truciznę, strychninę, dla otrucia się, gdyby od nich przy badaniu zaczęto wymuszać wyznania. Następnie zeznawszy to, wspomnione osoby zwróciły znajdującą się przy nich truciznę, wsypaną do maleńkich guziczków, przymocowanych woskiem do włosów.

([2]) Główny kierownik tego towarzystwa, cioteczny brat Karakozowa, był członkiem znanego ze swych proklamacij w 1862 i początku 1863 r. tajnego towarzystwa: ***Ziemia*** i ***Wola***.

([3]) Był nawet wypadek, że syn był podmówiony do otrucia ojca, dla otrzymania spadku i obrócenia go na korzyść wspomnionego rewolucyjnego towarzystwa.

([4]) Cioteczny brat Karakozowa.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Nowe dzieło). Wyszedł z druku poszyt 4ty *Buchalterji i rachunkowości kupieckiej i fabrycznej* AdolfaSzumlańskiego, i obejmuje buchalterję dla fabryk i rękodzieł. Z tym poszytem kończy się tom pierwszy. Prenumerata na tom drugi, który obejmować będzie buchalterję dla drobnych handlów i spółek wszelkiego rodzaju, tudzież wzory rachunków szczegółowych i rachunkowość kupiecką, wynosi rsr. 4 i przyjmuje się za pokwitowaniem w drukarni J. Ungra ulica Krakowskie-Przedmieście Nr. 390, u autora ulica Grzybowska Nr. 1,046, w znaczniejszych księgarniach warszawskich i na wszystkich stacjach pocztowych królestwa. Ostatni ten tom wychodzić także będzie poszytami, w miarę zebrania się funduszu z prenumeraty; gorącem zaś życzeniem autora jest, aby wyszedł jak najrychlej.

* Nr. 4 *Kliniki*, za miesiąc sierpień r. b. wyszedł z druku i zawiera: - Spostrzeżenia kliniczne: Klinika prof. Chałubińskiego.—Zapalenie kiszek cienkich i ich otrzewnej (perienteritus) p. Z. Dobieszewskiego.— List prof. Szokalskiego, o statystyce chorób ocznych zebranych w ciągu lat 10 w instytucie oftalmicznym warszawskim. — Lunatyczka w szpitalu św. Łazarza p. dr. Rogowicza. — Przegląd czynności warsz. tow. lekar. Sprawozdanie z pracy nadesłanej towarzystwu p. dr. Malcza.—Wiadomości zagraniczne.—Odcinek.—Korespondencja kliniki.

* Nr. 32 *Gazety Rolniczej* wyszedł i zawiera:— O rasach koni (z drzew.) p. A. K. Stelmasiewicza. — O gospodarstwie w gub. Lubelskiej (c. d.) p. W. Szafrańskiego. — Kronika rolnicza zagraniczna (c. d) p. J. Au. — Korespondencje: z nad Niemna p. Zofjię z Brzozówki,—z Żytomierza. — Nowiny gospodarskie. — W odcinku: Stosunek pracy do bogactwa p. J. Prusinowskiego.

* Nr. 33 *Opiekuna Domowego*, wyszedł z druku i zawiera:— Ludwik Osinowski p. K. Strasburgera (z drzew.)—Lat piętnaście (poezja) p. A. Machczyńsk?.—Podróż na wschód p. Jana z Ojrzyczy (z 3 drzew.) — Złodziejski portret p. W. Skibę (c. d.) — Bociany p. S. Nowińskiego. — Sterty włościańskie p. A. Mieczyńskiego (z drzew.)—Rozmaitości.

* Nr. 32 *Zorzy*, wyszedł z druku i zawiera: —Wspomnienia Mateusza Sierotki p. Z. Ścisławską. — Owce, przypowiastka wierszem p. J. Gr.—Poradnik rady lekarskiej przeciwko cholerze. — O ziołach p. dr. Karwackiego.—Rady gospodarskie.—Żarty księcia Panie-kochanku.

Warszawa, dnia 5 (17) Sierpnia.

Kalendarz.

W sobotę, 18 sierpnia, - św. Agapita męcz.— Słońce wsch. o godz. 4 min. 48; zach. o godz. 7 min 18.

W niedzielę, 19 sierpnia, — śśw. Rufina wyzn. i Benigny pan. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 50; zach. o godz. 7 min. 20.

Stan pogody.

4 (16) sierpnia.	god. 6 z rana	o god. 4 po p.
Barometr w milimetrach.	748 16	746.70
Termometr Reaum.	+ 9°7	+ 16°3
Stan nieba.	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 17. 1 R. Najmniejsze ciepło + 8°0 R.
Z rana d. 5 (17) sierpnia + 10.°4 R ciepła.

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali —.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, Dramat **Montjoye**. (Zacznie się o godz. 8-ej). — *Wczoraj*, dawano Operę **Flis**; Operę komiczną **Dzwonek**, było osób 400.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Chcę sobie pochulać; Deszcz i pogoda**. (Zacznie się o godzinie 8-ej). — Wkrótce dany będzie 1-y raz monodram, pod tytułem: **Blagier**.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro* i *codziennie* Wielkie Przedstawienie Astronomji, Fizyki i Agi?skopji, (druga serja), w trzech częściach, *przez profesora fizyki P. Amberga*.— Początek o godz. 8-ej. — Cena miejsc **o połowę zniżona** a mianowicie: krzesła w pierwszych dwóch rzędach kop 50; pierwsze miejsce kop. 25; drugie miejsce kop. 15. Dziś widzieć można będzie bezpłatnie *Azteków*.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś* i codziennie, Wielki Koncert B. Bilsego. — We środy i soboty Symfonje. *Jutro*. — I. Uwertura do dramatu Rosamunde, Schuberta; Strzelna-Terasen-kadryl Straussa; Introdukcja z op. Robert Djabeł, Meyerbeera; Wiener Chronik, walc Straussa; Uwertura do tragedji Król Lear, Berioza. - II. Na powszechne żądanie: „Kolumbs" obraz muzyczny w formie symfonji, Aberta: a) Allegro, uczucia przy odjeździe; b) ... majtków; c) Adagio, wieczór na morzu; d) Finale, dobre znaki. ..., burza, ląd. — III. Uwertura z op. Genowefa, Schumanna, Perpetuum mobile, Straussa; Medytacje na 1-e preludje Bacha i na arfę i orkiestrę, Gounoda; Wielki marsz, Joachima Raff. (Zacznie się o godz. 6-ej; — cena wejścia kop. 20).

RAPPO-TEATR. — *Jutro*, **Wielkie Przedstawienie**. Po raz 3-ci Most pod Arcolą, czyli francuzi we Włoszech, wielka historyczna mimodrawa.—Żywe obrazy.— Początek o godz. 7 ½.

AZTEKI w hotelu Europejskim; codziennie od godziny 11-ej rano do 6-ej wieczorem.—Cena biletu kop. 25.

OGRÓD W ALEI BELWEDERSKIEJ N-er 1673 (wprost domu Pusłowskich). — *Jutro i pojutrze*, **Tresowane lwy** (p. Kreutzberg, panna Augusta sztuki), akrobatyczne, magja chińska i rzucanie sztyletami.—Zacznie się o godz 6 ½.

ELDORADO. — *Jutro*, wystąpienie **Spiewaków paryzkich**.—(Cena wejścia kop. 20).

ORPHAEUM (ulica Miodowa w domu Lessera). – Codziennie, sztuki magiczne i zjawienie się duchów w ruinach klasztoru de Castro. — Miejsce numerowane kop. 30;—wejście do ogrodu kop. 20. - Zacznie się o godzinie 6 ½.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości, baron *Frederiks*, jenerał-policmajster w Królestwie z Radomia; jenerał-lejtnant *Kostanda* z Kijowa; rzeczywiści radcowie stanu: *Iwaniszew* z Petersburga, *Nikitin* z Wilna.

* *Listy niewłaściwe do skrzynek pocztowych włożone* w dniu 15 sierpnia 1866 roku a mianowicie pod adresem: Ignacy Pręczkowski w Wilnie, Adalbert Baranowski w Dorpacie, B. Gwyrciełan w Brześciu-litewskim, M. Kuperow w Nieżynie, Wiktor Ostachewicz w Kijewie.

* (Buletyn cholerycznych w Warszawie), dnia 16 sierpnia jest następujący: Pozostało z 15 chorych: mężczyzn 19, kobiet 3, razem 22; zachorowało m. 5, k. 6, r. 11; wyzdrowiało m. 3, k. 1, r. 4; umarło m. 2, k. — r. 2; pozostało na d. 17-y sierpnia m. 19, k. 8, r. 27.— Od początku epidemji (to jest od od 9-go (21-go) lipca) zachorowało m. 64, k. 33, r. 97; wyzdrowiało m. 23, k. 9, r. 32; umarło m. 22, k. 16, r. 38.

* (Buletyn cholerycznych w szpitalu wojskowym Ujazdowskim i w wojskach) w Warszawie dnia 16 b. m. jest następujący: Pozostało z d. 15-go chorych 21, zachorowało 6, wyzdrowiało —, umarło 2, pozostało na d. 17-y 25. Od początku pojawienia się epidemji (to jest od 7 (19) lipca) zachorowało 48, wyzdrowiało 9, umarło 14.

Buletyn cholerycznych w królestwie polskiem.

Nazwa miejscowości.	Do 26 lipca (7 sierpnia) pozostawało chorych.	do d. 2 (14) sierpnia. zachorowało	wyzdrowiało	umarło	pozostało	od ukazania się cholery t.j. od 9 (21) czerwca. zachorowało	wyzdrowiało	umarło	pozostało
Gubernja Warszawska.									
Powiat Koniński.									
W m. Koninie.						1	—	1	—
W m Kole.	1	91	14	33	45	96	15	36	45
W gminach.	2	13		5	10	17	—	7	10
Powiat Włocławski									
W m. Lubieniu.		5	2	2	1	5	2	2	1
Powiat Gostyński.									
W gminach.		2	—	2	—	2	—	2	—
Gubernja Radomska									
Powiat Olkuski									
W gminach.						3	2	1	—
Gubernja Płocka.									
Powiat Płocki.									
W m. Płocku.						1	—	1	—
Gubernja Augustowska.									
Powiat Marjampolski									
W m. Marjampolu.		1	—	1	—	1	—	1	—
Razem	3	112	16	43	56	125	19	51	56

* W dniu 16 sierpnia 1866 roku urodziło się w Warszawie: *Chrześcjan*: płci męzkiej 29, żeńskiej 20; *Starozakonnych*: męzkiej 6, żeńskiej 5, razem 60 zaślubieni *Chrześcjanie*: Wodziński Władysław obyw., z Ordyniec Izabelą; Ostrowski Jan obyw., z Skarzyńską Olimpią; Kurowski Stanisław rym., z Zientarską Marjanną; Pargowski Jan rzeźn., z Opolską Paulina obyw.; Łukasiewicz Adam rzeźn., z Kozakowską Elżbietą; zmarli *Chrześcjanie*: Karska Sabina lat 29 żona urzędn.; Dyska Katarzyna lat 69 emer.; Bogdaszewski Robert lat 34 oficjal. d. ż.; Wojciechowski Feliks lat 56 szewc; Gołaszewska Zofia lat 50 wyrobn.; Przybysz Antoni lat 30 wyrobn.; Draganowska Felicjanna lat 42; Rudnicka Ewa lat 46 wyrobn.; Tomaszewska Teresa lat 46 wyrobn.; Wolicki Kajetan lat 33 wyrobn.; Idźkowska Józefa lat 11; Tomaszewska Pelagja rok 1 mies. 6; Witarska Marjanna rok 1; Grochowski Wacław mies 7; Wizner Emilja rok 1 mies. 7; Waliczek Konstanty mies 4; Michael Jan-Rudolf rok 1 mies. 3 syn rzeźn.; Preis Jakób mies. 1 syn wyrobn.; Höfflinger Matylda mies. 5 cór. wyrobn.; Giwartowska Ewa rok 1 cór. wyrobn.; Bukowska Aleksandra lat 5; Paliński Stanisław lat 6; Lenczakowski Alfons rok 1; Dyakiewicz Sabina rok 1; Karwowski Piotr lat 4; Przybysz Antoni lat 10; Jankowski Jan mies. 1. Sierzputowski Jan mies. 1, Skępnowska Antonina mies 2, Sierociński Leon mies. 1, Wanda niew. z nazw. lat 3, Zalewski Teofil mies. 5 wychowańcy dziec. Jezus; Eting Marja dzień 1; Raukowski Karol 1; Pankratz Józef rok 1; Adamowski Teodor mies. 9 syn stol.; Kałętkowski Adam dni 12 syn wyrobn.; dziecię płci żeńsk. nież. urodz.; *Starozakonni*: Szpiro Pessa lat 37; Bergrat Lajzer lat 53 ...; Fycza Chaim mies. 6; Sendyk Gitla lat 25; Hochblum Markus lat 2; Hercbarg Mosza rok 1; Rozenbaum Nusym mies. 9; Wisienka Hersz mies. 2; Teper Frymet mies. 9; Siekierka Hendla lat 2 mies. 6; Najman bezimienny dzień 1; dziecię płci żeńsk. nież. urodz.

Ceny targowe
dnia 4 (16) sierpnia 1866 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — ruble srebrne	i kopiejki	do — ruble srebrne	i kopiejki
Pszenica Waga 240—250 f.	5	55	6	75
Żyto „ 210—230 f.	3	60	4	5
Jęczmień	3	60	4	—
Owies	2	25	2	40
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle.	1	50	1	65

Pud siana od k. 25 - 30 Pud słomy od k. 20 — 22 ½;
Dowozy: Pszenicy 900; Żyta 400; Jęczmienia 120; Owsa 600 korcy.
Wiadro okowity od rs. 3 k. 12 ½ do rs. 3 k. 30 ¾.
Garniec „ od rsr. 1 kop. 2 do rsr. 1 kop. 8
Wymierzono w Urzędzie Konsum. wiader 1.249.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 5 (17) Sierpnia 1866 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano Kop.	Płacono Rs.	Płacono Kop
Pół-Imperjały Rosyjskie . .	6	90	6	70
Dukaty Holenderskie nowe ważne .	-	—	4	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal . .	-	—	-	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	85	—	84	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100 .	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	103	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztkę.	—	—	51	50
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	34	—
„ „ „ bez kuponu	-	—	27	50
Listy Zastawne III-go Okresu Serji I-ej za rs 100.	84	90	84	75
Listy Zastawne III go Okr. Serji 2ej z 100 Rs.*)	82	90	82	60
Listy likwidacyjne za rs. 100*). .	67	--	66	50
Dowody Kom. Centr. Likwi. za 100 Rs	—	—	45	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100.	85	25	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100.	86	—	85	50
Metaliki Lutowe za rs. 100. . . .	—	—	100	67
„ Sierpniowe za rs. 100. . .	—	--	—	—
Rosyjska pożycz prem z 1865 rs. 100. .	10	50	—	—
„ „ „ 1866 „	107	50	107	33
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125. . .	127	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel pofr ank. 2000 za rs. 100. . . .	—	—	96	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wiedeń. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Bydgoskiej za Rs. 100	66	50	65	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	92	—	—	—
Akcje Dro. Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano Kop.	Płacono Rs.	Płacono Kop
Berlin , . . .	100 Tal.	2 m.	24	35	124	5
„ . . .	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław . . .	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk . . .	„ „ „	2 m.	124	5	123	75
Hamburg . . .	300 B. Mk.	2 m.	189	—	—	—
Londyn . . .	1 Ft. St.	3 m.	8	45	8	42
Paryż	300 Frank.	2 m.	101	70	—	—
Wiedeń . . .	150 Zł. W.A.	2 m	99	—	98	55
Petersburg . . .	100 Ru. sr	1 m.	—	—	—	—
„ . . .	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa. . . .	„ „	1 m.	—	—	—	—
„ . . .	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 61 ¹
* „ „ „ do Listów Likwidacyjnych rs. — k. 85 5/9

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt.
z Berlina d. 4 16 Sierpnia 1866 r.

z BERLINA.	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska...............		62 ½
Obligacje Skarbwe 4% „		62 ¼
Listy Zastawne 4%		59 ½
Bilety Banku Rosyjskiego		71 ¾
Weksle na Warszawę		71 ¾
„ Petersburg 3 tygodn		79 7/8
„ „ 3 miesięczny		79
„ Londyn 3 „		6 19 ½
„ Paryż 2 „		80 ¼
„ Hamburg 2 „		151
„ Wiedeń 2 „		79 ¼
Koleje Rosyjskie		75
Akcye Terespolska...................		—
dto Warszawsko-Wiedeńska		58 ¼
dto Warszawsko-Bydgoska		—
Nowa pożyczka premiowa 1 em.........		82
„ „ , 2 em.........		79 ½
Żyto na targu		49
„ „ dostawę wiosenną		47 ¼

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. *5003*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie*

Po zaszłej śmierci:

1. W dniu 6 Grudnia 1861 roku Teresy z Słotwińskich Więckowskiej, współwłaścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3,0:0 *B* stojącej, i

2. W dniu 1 Kwietnia 1866 roku Teresy z Lesznowskich Łaszczyńskiej, wierzycielki sumy rsr. 7,500 na nieruchomościach w Warszawie pod Nr 1,769 lit. *A* i *B* sytuowanych, w działach IV wykazów hypotecznych pod N. 19 i 14 zabezpieczonej, toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których, termin na dzień 7 (19) Listopada 1866 r. w kancelarji hypotecznej oznaczony został

Warszawa d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1866 r.
Teofil Brzozowski.

(N. D. *4726*) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Płockiej.*

Wiadomo czynię, że na odbytej w d. 17 (29) Maja r. b. przedemną dóbr Dulsk w okręgu Lipnowskim leżących przez Dyrekcję Szczegółową Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Płockiej na sprzedaż przymusową wystawionych licytacji, nabył je Stanisław Pyrowicz Rejent Kancelarji Okręgu Płockiego, w Płocku zamieszkały, za najwyżej postąpiony szacunek rsr. 70 000; gdy zaś warunków licytacyjnych dotąd nie dopełnił, a w szczególności nie złożył szacunku, wierzyciele hypoteczni dóbr tych Dulsk.

1. Władysław Gniazdowski, właściciel dóbr Warpalice, w Warpalicach okręgu Lipnowskim.

2 Samuel Hersz Nowiński, kupiec w mieście Nieszawie okręgu Radziejowskim i

3. Jakób Wollenberg także kupiec, w mieście Golub Królestwie Pruskiem, zamieszkali, zamieszkania zaś do interesu tego u Józefa Brudzyńskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Płockiej w mieście Płocku zamieszkałego, obrane mający, w myśl art. 1 i 2 Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z d. 24 Lutego (8 Marca) 1847 r. uczynili wnioski w księdze wieczystej d. 20 Czerwca (2 Lipca) i 12 (24) Lipca r. b. o wystawienie dóbr Dulsk na nową przedaż czyli relicytację na kost i odpowiedzialność pluslicytanta Pyrowicza, po zatwierdzeniu których przez Wydział Hypoteczny Trybunału, decyzją z d. 16 (28) tegoż miesiąca, na żądanie rzeczonych wierzycieli dóbr Dulsk i stosownie do art. 2 ustępu 2 powiedzianego postanowienia Rady Administracyjnej ogłaszam niniejszym relicytację dóbr Dulsk z przyległościami w okręgu Lipnowskim leżących, własnych poprzednio Aleksandra Wysockiego, w Dulsku zamieszkanie obrane mającego i do odbycia takowej oznaczam termin przed sobą w Płocku, w pałacu Biskupi zwanym w kancelarji swej na dzień 10 (22) Października r. b. 1866 z rana godzinę 10-tą. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rsr. 65 364, wypadającej z potrącenia, w myśl art. 2 powyższego Postanowienia Rady Administracyjnej vadji pluslicytanta Pyrowicza z szacunku rsr 70 000 przez niego postąpionego, za złożeniem przez mających chęć licytowania vadiów po rub sr. 4636, a podług warunków złożonych w mojej kancelarj, które tamże każdego czasu przejrzane być mogą.

O relicytacji tej zawiadamiają się tak pluslicytant Stanisław Pyrowicz, jak i b. właściciel dóbr Dulsk Aleksander Wysocki przez doręczenie im tego obwieszczenia.

Płock d 19 (31) Lipca 1866 r.
Janczewski Wawrzyniec,
Mag. Ob. Pra i Adm.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. *4980*). *Rząd Gubernjalny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych iż w Biórze Rządu Gubernjalnego Warszawskiego odbywać się będzie w dniu 1 (13) Września r. b. o godzinie 12 z rana licytacja na jednoroczną od 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r dostawę żywności do dwóch więzień w Warszawie, aresztu policyjnego miasta Warszawy i aresztu włóczęgów i spisowych przy Rządzie Gubernjalnym.

Licytacja przez podania głośne in minus zacznie się od cen następujących:

kop. sr. 7 za dzienną porcję żywności więźnia nowo zatwierdzoną przez Radę Administracyjną taryfą ulepszonej zaś:

kop. sr. 7½ za spisowego w ciągu roku dostawionego.

Przystępujący do licytacji złożą dowody kasy Gubernjalnej Warszawskiej na deponowane w niej vadium po rs. 2,340 gotowizną bądź papierami kredytowemi na kaucję przyjmowanemi.

Bliższa wiadomość o warunkach tej entrepryzy powziętą bydź może w wydziale Policyjnym Rządu Guberniaknego w godzinach biórowych.

Warszawa d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1866 r.
Radca Gubernjalny, Strózycki.
Za Naczelnika Kancelarji, Smarczewski.

(N. D. *4790*). *Rząd Guberujalny Lubelski.*

W powolaniu się na ogłoszenie z d. 30 Maja (11 Czerwca) r. b. Nr. 41,188/13,213 zamieszczone w Dzienniku Warszawskim Polskim Nr. 134, 139 i 144 i w Dzienniku Gubernjalnym Nr. 26 i do dat 25 i 24 z r. b., podaje do wiadomości powszechnej, że podług wskazanych postanowieniami Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Maja 1833 i 3 (15) Września 1840 r. zasad o licytacjach, odbędą się w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego w trzecim terminie licytacje in minus przez opieczętowane deklaracje a następnie głośne licytowanie na dostawy w ciągu lat dwóch zaczynając od dnia 1 (13) Stycznia 1867 do tegoż dnia i miesiąca 1869 r. drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojsk, osób, biór i zakładów wojskowych a mianowicie:

1. W dniu 23 Sierpnia (4 Września) r. b. na dostawy w jednej części teraźniejszej Gubernji Lubelskiej złożonej z Powiatów: Lubelskiego, Krasnystawskiego, Hrubieszowskiego i Zamojskiego przy względzie ná punkt 35 warunków licytacyjnych od cen:

Za półkubiczny sążeń miary polskiej drzewa rs. 2 kop. 80, wyraźnie rubli srebrem dwa kopiejek ośmdziesiąt.

Za funt świec łojowych kop. 17, wyraźnie kopiejek siedmnaście.

Za funt oleju kop. 17, wyraźnie kopiejek siedmnaście.

Za pud sumy żytniej w jednej połowie prostej a w drugiej targanej kop. 18, wyraźnie kopiejek ośmnaście

2. W dniu 25 Sierpnia (6 Września r. b. na dostawy w 2-ej części tejże Gubernji złożonej z Powiatów: Siedleckiego Bialskiego, Łukowskiego i Radzyńskiego przy względzie na punkt 35 warunków licytacyjnych od cen:

Za półkubiczny sążeń miary polskiej drzewa rs. 2 kop. 80, wyraźnie rubli srebrem dwa kopiejek ośmdziesiąt.

Za funt świec łojowych kop 16, wyraźnie kopiejek szesnaście.

Za funt oleju kop. 16, wyraźnie kopiejek szesnaście.

Za pud słomy żytniej w jednej połowie prostej a w drugiej targanej kop. 17, wyraźnie kopiejek siedmnaście.

Mający chęć podjęcia się której z tych entrepryz winien w dniu do licytacji na tę entrepryzę wyznaczonym złożyć lub nadesłać na ręce Gubernatora Lubelskiego deklarację opieczętowaną, napisaną podług domieszczonego niżej wzoru z wyrażeniem w takowej liczbami i literami cen za jakie podejmuje się dostarczać wojsku wspomnione artykuły.

Do deklaracji tej ma być dołączone świadectwo właściwej władzy miejscowej o zamożności majątkowej i rzetelnem postępowaniu deklaranta, tudzież kwit Banku Polskiego lub innej Kasy Skarbowej na zdeponowane vadium w sumie rubli srebrem:

ad 1. 9,000, wyraźnie dziewięć tysięcy.

ad 2. 5,000, wyraźnie pięć tysięcy.

a to w gotowiźnie, listach zastawnych, listach likwidacyjnych lub obligach skarbowych.

Vadium to może być złożone także:

a) W papierach Kredytowych Cesarstwa licząc po kursie do każdego papieru przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu oznaczonym, a w dzienniku Warszawskim z dnia 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. Nr. 75 ogłoszonym, i

b) W akcjach i obligacjach żelaznych Królestwa, z których będą przyjęte akcje dróg Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej w stosunku 60 procentu, a Warszawsko-Terespolskiej i Fabryczno-Łodzkiej w stosunku opłaconych i odnotowanych na tych akcjach wniosków, obligacje zaś podług kursu Giełdy Warszawskiej.

Termin do składania w dniu licytacyjnym deklaracji, oznacza się od godziny 9-ej z rana do godziny 12 z południa.

Po rozpieczętowaniu złożonych w terminie licytacyjnym deklaracji, odbędzie się pomiędzy konkurentami którzy deklaracje złożyli, licytowanie głośne in minus od cen najkorzystniej dla Skarbu deklarowanych i dla tego składający deklarację, winien bądź osobiście bądź przez plenipotenta umocowanego, stawić się do licytacji w czasie wyżej oznaczonym i przed rozpoczęciem takowej powiniem podpisać warunki licytacyjne na dowód odczytania onych. Nieskładający w terminie właściwym deklaracji piśmiennej, nie będzie przypuszczony do licytacji głośnej.

Doklaracje podane po terminie nie podług wzoru lub z odstąpieniem od art 17 postanowienia Administracyjnej z dnia 16 (28) Maja 1833 r. albo skrobane, przekreślane, pisane liczbami bez wyrażenia literami, albo obejmujące zastrzeżenia przeciwne warunkom licytacyjnym, wreszcie złożone bez dołączenia kwitu na zdeponowane vadium, oraz świadectwo o zamożności i rzetelnem postępowaniu, nie będą przyjęte i za nieważne uznane zostaną.

Zastrzega się, że w deklaracjach tych, o cenach przez konkurentów zadeklarować się mających, ulamki mniejsze nad półkopiejki niedozwalają się.

W końcu zawiadamia się, że utrzymujący się przy entrepryzach rzeczonych, obowiązani są zaraz po zatwierdzeniu licytacji złożyć kaucję sumę rubli srebrem.

ad 1. rubli srebrem 18,000.

ad 2. „ 10,000.

licząc w to stawione vadium i że warunki do tych licytacji w każdym czasie wyjąwszy święta do godziny 3ej po południu, mogą być przejrzane w biurze Rządu Gubernjalnego Lubelskiego w Wydziale Wojskowo-Policyjnym.

Lublin dnia 19 (31) Lipca 1866 roku.
za Gubernatora,
p. o. Vice-Gubernatora, Pistolkors.
(1) p. o. Naczelnika Kancelarji, Zagórski.

Wzór do Deklaracji.

W skutek zamieszczonego w pismach perjodycznych przez Rząd Gubernjalny Lubelski ogłoszenia z d. 19 (31) Lipca r. b. Nr. 54 453 i 17,473, składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się na przeciąg lat 2 od d. 1 (13) Stycznia 1867 r. do tegoż dnia i miesiąca 1869 r. dostawy drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojk, osób, biur i zakładów wojskowych w części . . . teraźniejszej Gub. Lubelskiej złożonej z Powiatów . . . . przy uwadze na punkt 35 warunków licytacyjnych, po cenach następujących:

Za półkubiczny sążeń miary polskiej drzewa po rs. . . . kop. . . wyraźniej . . . . .

Za funt świec łojowych po kop. . . . wyraźniej . . . . .

Za funt oleju po kop. . . . wyraźniej . . . . .

Za pud 40-funtowy słomy żytniej w jednej połowie prostej w drugiej targanej po kop. . . . wyraźniej . . . . .

Poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych, których treść dobrze mi jest wiadomą. Kwit Kasy . . . . . na złożone vadium w sumie rubli srebrem . . . . . kopiejek . . . wyraźnie . . . . . oraz świadectwo NN. o zamożności i rzetelnem postępowaniu załączam.

b) Gruntu pomiędzy wałem przedmieścia

Kwit powyższy i świadectwo w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o przesłanie onych na koszt mój do . . . upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać czytelnie, miasto, ulicę, numer domu, datę, imię i nazwisko).

(*N. D. 4922*). *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Podaje do powszechnej wiadomości że na sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernialnego Augustowskiego w mieście Suwałkach, od godziny 11-ej z rana, w dniu 23 Sierpnia (4 Września) r. b. odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie na dniu 20 Maja (1 Czerwca 1866 r. do tegoż dnia i Miesiąca 1872 r. folwarku Kibiski w Ekonomii Sereje powiatu Sejneńskiego położonych, od summy dzierżawnej Rs. 510 kop. 37, wyraźnie rubli srebrem pięćset dziesięć kopiejek trzydzieści siedem, oprócz podatków na odpowiedzialność dotychczasowego dzierżawcy. P. Twarowskiego, każdy więc mający zamiar ubiegania się o tę dzierżawę powinien się znajdować w miejscu i terminie wyżej oznaczonym, zapotrzebowany:

a) w Świadectwo kwalifikacyjne, postanowieniem księcia namiestnika królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 r. przepisane, a wydane przez naczelnika właściwego powiatu podług wzoru przez komisję rządową przychodów i skarbu pod d. 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32198/15466 wskazanego, które wykazywać ma zamożności kunkurenta najmniej dwuletniej dzierżawie i podatkom wyrównywającą i żeby to mogło być wcześnie rozpoznane na trzy dni przed licytacją rządowi gubernialnemu złożyć należy.

b) Świadectwo kasy skarbowej na złożone vadjum w kwocie wyrównywającej 1/4 części sumy do licytacji przyjętej, tudzież w gotowiźnie na uzupełnienie tego vadium do wysokości postąpionej przezeń rocznej ceny dzierżawy.

Utrzymujący się przy dzierżawie obowiązany będzie przyjąć wszelkie warunki umowy z dotychczasowym dzierżawcą na lata 1866/72 r. zawartej, a przez komisję rządową przychodów i skarbu pod d. 14 (26) Lipca 1866 r. Nr. 38962/17424 zatwierdzonej, którą można przejrzeć w biurze rządu gubernialnego w każdym razie w godzinach biurowych.

Żadne zastrzeżenia ze strony konkurentów przyjęte nie będą, zobowiązania ich zatem [illegible], a każdy utrzymujący się przy licytacji zrzeka się wszelkich pretensji za późne objęcie posesji i po przeztanie na takim stanie dóbr, w jakim je obejmuje od urządzonej administracji; z chwilną zaś podpisania protokułu licytacyjnego nowy dzierżawca staje się obowiązującym względem skarbu, pod utratą złożonego vadium i rygorem ogłoszenia na jego odpowiedzialność nowej licytacji, a chociażby zatwierdzenie lub uchylenie tego protokołu, później jak w miesiąc po jego dniu, przez komisję skarbu nastąpiło, nie będzie mógł rościć żadnej ztąd pretensji.

Uprzedza się współ ubiegających, aby nie dopuszczali się między sobą zmowy i udzielenia odstępnego dla zmniejszenia korzyści jakie skarb zamierzył osiągnąć przez licytację gdyż winni do odpowiedzialności sądowo-karnej pociągnięci zostaną.

Suwałki d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1866 r.
p. o. Vice-Gubernatora Ceretilew.
Zarządzający Wydziałem Grabowski.
za Naczelnika Sekcji Pacholski.

(N. D. *4789*). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Podąje do powszechnej wiadomości, że na sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego Augustowskiego w mieście Suwałkach, od godziny 11 z rana w dniu 23 Sierpnia (4 Września r. b. odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1866 r na lat 8 pro 1866/74 folwarku Kryksztany w ekonomji Sereje położonego, od sumy rocznej rs. 347 kop. 45 na odpowiedzialność dotychczasowego dzierżawcę, każdy więc mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę, znajdować się winiem w miejscu i terminie wyżej wskazamym zaopatrzonym:

a) w świadectwo kwalifikacyjne postanomieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 r. przepisane, a wydane przez Naczelnika właściwego Powiatu wedle wzoru przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32.198/15,466 wskazanego, które żeby mogło być wcześniej rozpoznane, konkurent obowiązany jest przynajmniej na trzy dni przed licytcją Rządowi Gubernjalnemu złożyć;

b) w świadectwo kasy Skarbowej na złożone vadium w kwocie wyrównywajacej ¼ części sumy do licytacji przyjętej, tudzież w gotowiznę na uzupełnienie tegoż vadium w stosunku postąpionej przezeń rocznej ceny dzierżawnej.

Utrzymujący się przy dzierżawie, obowiązany będzie przyjąć wszystkie warunki umowy z eksmitowanym dzierżawcą na lata 1862/74 zawartej, a przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu zatwierdzonej, która est w każdym czasie oprócz świąt w godzinach od 9 z rana do 3 po południu w biurze Rządu Gubernjalnego Augustowskiego do przejrzenia.

Żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się o tę dzierżawę przyjęte nie będą, a każdy utrzymujący się przy licytacji stanie się obowiązanym względem Rządu od daty podpisania protokółu licytacyjnego pod utratą złożonego vadium i pod rygorem ogłoszenia na jego odpowiedzialność nowej licytacji, chociażby zatwierdzenie tego protokółu lub uchylenie nastąpiło później jak w miesiąc po jego dacie przez Komisję Rządową Skarbu nie będzie mógł rościć żadnej ztąd pretensji.

Uprzedza się licytantów, ażeby nie dopuszczali się pomiędzy sobą zmowy i udzielaniu odstępnego, dla zniżenia korzyśli, jakie Skarb Królestwa zamierzył osiągnąć przez licytację, w razie bowiem dostrzeżenia tego, winni do odpowiedzialności na drodze Sądowej pociągnięci zostaną

Suwałki d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1866 r.
p. o. Vice Gubernatora, Ceretilew.
Zarządzający Wydziałem. Grabowski.
(1) Naczelnik Sekcji, Pacholski.

(N. D. *4763*). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Ponieważ kontrakt o entrepryzę drukowania Dziennika Urzędowego Gubernji Augustowskiej z dniem ostatnim Grudnia 1866 r. b. kończy się, w celu więc zapewnienia dalszego wydawnictwa tegoż Dziennika na następne trzy lata, to jest 1867, 1868 i 1869 poczynając od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r., Rząd Gubernialny w zastosowaniu się do rozporządzenia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z d. 30 Czerwca (12 Lipca) r. b. Nr. 20,347/9074 podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 23 Sierpnia (4 Września) r. b. począwszy od godziny 1-ej z południa w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego Augustowskiego odbywać się głośna in minus [illegible] nialnego Gubernji Augustowskiej na czas wyżej oznaczony, a to pod warunkami z których główniejsze są następujące:

1. Przystępujący do licytacji obowiązany będzie przedstawić świadectwo kasy gubernialnej na złożone vadium gotowizną lub listami zastawnemi albo likwidacyjnemi w kwocie rs. 300.

2. Cena do licytacji in minus za drukowanie Dziennika Gubernialnego wraz z papierem pod takowy użyć się mającego i przesyłkę egzemplarzy prenumeratorom pocztą, ustanawia

się wedle rozyorządzenia w reskrypcie Komisji Rządowej wyżej powołanym zawartego po rs. 1 k. 5$5\frac{1}{2}$, wyraźnie po rubli srebrem jeden kopiejek pięćdziesiąt sześć i pół od każdego egzemplarza płatnego, z zapewnieniem oraz dochodu z obwieszczeń płatnych na korzyść entreprenera.

3. Utrzymujący się przy licytacji złożone vadium do wysokości rs. 450 na kaucję przy zawarciu kontraktu dokompletować i całym swym majątkiem za pewność dotrzymania warunków kontraktu zaręczyć jest obowiązany. Będzie mógł wszakże entreprener w czasie późniejszym ale jedynie za poprzedniem wyjednaniem na to upoważnienia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych kaucję złożoną gotowizną lub w papierach publicznych, zamienić na hypoteczną dostateczną pewność przedstawiającą.

4. Jakkolwiek obecnie Dziennik Gubernialny liczy prenumeratorów stałych 444, wszakże wrazie zmniejszenia się tej liczby z jakiegokolwiekbądź powodu w czasie entrepryzy, przedsiębierca żadnych za takowe zmniejszenie się pretensji do Rządu rościć nie będzie miał prawa.

Dalsze warunki licytacyjne każdodziennie oprócz niedzieli i świąt w godzinach biurowych w wydziale służby ogólnej Rządu Gubernialnego przejrzane być mogą

Mający przeto chęć ubiegania się o tę entrepryzę po zaopatrzeniu się w dowody kwalifikacyjne zechce osobiście lub przez osobę należycie umocowaną zgłosić się w terminie i miejscu wyżej oznaczonych do licytacji przedmiotowej.

Suwałki, d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1866 r.

p. o. Gubernatora, Gerwais.

p. o. Vice-Gubernatora, Ceretilew.

I za Naczelnika Kancelarji, Osipowicz.

(N. D. *4982*). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na wydzierżawienie dochodu propinacyjnego w 3 wsiach od folwarku Mazurki w dobrach Wowspuda odpadłych, odbędzie się w sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego w mieście Suwałkach o godzinie 12 w południe dnia 23 Sierpnia (4 Września) r. b. in plus licytacja na wydzierżawienie wymienionego wyżej dochodu na gruntach włościańskich 3ch wsi przy folwarku Mazurki dotąd będących, mianowicie: Janówka, Topiłówka i Pruska Wietka, mających razem osad wiejskich 130 i osady karczemne, pod następującemi warunkami:

1. Że dochód propinacyjny, czyli prawo sprzedawania cząstkowego trunków, wyłącznie Skarbowi służące, we wsiach wyżej wymienionych, z zabudowaniami karczemnemi, o ile te na gruncie znajdują się, wydzierżawia się od dnia 3 (15) Września 1866 r. do dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1869 r.

2. Że każdy przystępujący do licytacji obowiązany jest:

a) Udowodnić swą kwalifikację świadectwem przez Naczelnika Powiatu, stosownie do postanowienia Namiestnika Królewskiego z d. 24 Stycznia 18 8 r., oraz do wzoru przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu reskryptem z d. 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32,198 i 15,410 wskazanego wydanem, które usprawiedliwić powinny zamożność konkurenta, najmniej dwuletniej dzierżawie wyrównywającą.

b) Przedstawić kwit Kasy Skarbowej na złożone vadium w kwocie $\frac{1}{4}$ części sumy do licytacytacji na praetium przyjętej i posiadać gotowiznę gotowiznę na uzupełnienie tego vadium stosunku półrocznej postąpionej przez niego ceny dzierżawnej.

c) Żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się do dzierżawy przyjęte nie będą, deklaracje zatem ich winny być bezwarunkowe i każdy przystępujący do licytacji obowiązany przyjąć ogolne warunki dzierżawne, które przed licytacją odczytane będą; utrzymujący się przy licytacji, stawić się obowiązanym względem Rządu od daty podpisania protokułu licytacyjnego, pod utratą złożonego vadium i pod rygorem ogłoszenia na jego risico nowej licytacji, Skarb zaś Królestwa od daty zatwierdzenia licytacji przez właściwą władzę, a chociażby zatwierdzenie tego protokułu, lub uchylenie go nastąpiło później jak w miesiąc czasu po odbytej licytacji nie będzie mógł rościć żadnej z tąd pretensji.

3. Za poźne po dniu 3 (15) Września r. b. wprowadzenie w posesję, dzierżawca pretensji rościć do Skarbu nie może i poprzestanie na dochodzie, jaki od daty licytacji osiągnięty będzie.

4. Budowle jakie do tej dzierżawy należą, a które przy objęciu przez plus-licytanta pretensji podane mu zostaną, utrzymać w dobrym stanie dzierżawca jest obowiązany.

5. Ponieważ nowa ustawa o akcyzie od trunków z d. 3 (15) Września r. b. wchodzi w wykonanie, zatem plus-licytant do niej zastosować się obowiązany

6. Summa od której licytacja zacznie się, przyjętą została rs. 370 kop 5, wyraźniej rubli trzysta siedmdziesiąt kopiejek pięć.

7. Wreszcie uprzedza się licytantów, ażeby między sobą nie dopuszczali się zmowy i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści, jakie Skarb Królestwa zamierzył przez licytację osiągnąć. W razie bowiem dostrzeżenia tego, winni do odpowiedzialności sądowo-karnej pociągnęci będą.

Rząd Gubernjalny poleca zatem Wójtom gmin i Burmistrzom miast, aby obwieszczenie to podali do powszechnej wiadomości, takowe u siebie na drzwiach wywiesili i dowody tego Naczelnikom właściwych Powiatów przed terminem licytacyjnym wcześnie złożyli.

Suwałki d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1866 r.

p. o. Gubernatora, Gervais.

p. o. Vice-Gubernatora, Ceretilew.

(1) za Naczelnika Kancelarji, Osipowicz.

(N. D. 5010). *Komisja Rządowa Oświecenia Publicznego.*

Na postawienie murowanej drwalni, kloak i parkanu oraz urządzenie śmietnika drewnianego w dziedzińcu Gimnazjum 2-go w Warszawie, tudzież na drobne reparacje w lokalu Gimnazjalnym, odbywać się będzie d. 11 (23) Sierpnia r. b. w biurze Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego o godz. 12 w południe minus licytacja przez opieczętowane deklaracje napisane pedług wzoru poniżej zamieszczonego.

Praetium fisci do licytacji ustanowione zostało na sumę rs. 2,824 k. 91$\frac{1}{2}$ Deklaracja, do której obok świadectwa kwalifikacyjnego dołączyć należy vadium w gotowiźnie w kwocie rs. 282, lub w dozwolonych na to papierach publicznych odpowiedniej wartości, albo dowód złożonego vadium w Banku, lub innej kasie Rządowej, powinna być pisaną wyraźnie, bez zastrzeżeń, skrobań i przekreń; wszelkie liczby powinny być pisane literami i domieszczone oświadczenie, że deklarant na podpisie z z imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania wyrażony, poddaje się wszelkim obowiązkom w warunkach do licytacji zamieszczonym. Warunki do licytacji i wykaz kosztów, przejrzane być mogą w biurze Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego w godzinach biurowych, każdego dnia, prócz dni świątecznych.

Po otworzeniu złożonych deklaracij odbędzie się pomiędzy składającymi takowe deklaracje licytacja głośna in minus od sumy, jaka najkorzystniejsza dla Skarbu podaną została. Odstępujący na głośnej licytacji procent najwyższy, za utrzymującego tię przy entrepryzie uznanym zostanie.

Warszawa, d. 4 (16) Sierpnia 1866 r.

Dyrektor Wydziału, J. Michniewicz.

Naczelnik Sekcji, Sieczkowski.

Wzór do deklaracji.

W zastosowaniu się do ogłoszenia z d. . . . Sierpnia r. b. Nr. 6412/7022 w Dzienniku Warszawskim i Gazecie Policyjnej obwieszczonego składam niniejszą deklarację, którą obowiązuję się z własnego materjału postawić w dziedzińcu Gimnazjum 2-go w Warszawie. drwalnię, kloaki, parkan i śmietnik, tudzież wykonać drobne reparacje w lokalu tegoż Gimnazjum, odstępując od ogólnej sumy anszlagowej procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami) i poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom, warunkami licytacyjnemi objętym, które dokładnie są mi wiadome i przezemnie podpisane.

Kwit kassy N. na złożone vadium rs. lub vadium w gotowiźnie, albo w papierach publicznych (wymienić ich nazwę), oraz świadectwo kwalifiacyjne dołączam.

Zamieszkanie moje pod N. . . przy ulicy N. Pisałem w Warszawie N. 1866 roku.

(N. D. *4687*). *Wydział Górnictwa przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.*

Wydział Górnictwa przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu ogłasza, iż wystawia na przedaż przez licytację cynku w taflach z hut pod Będzinem w Okręgu Zachodnim w Gubernji Radomskiej położonych pudów 10,000, od ceny in plus rs. 2 kop. 66 $\frac{2}{4}$ za jeden pud.

Licytacja odbędzie się za pośrednictwem deklaracji opieczętowanych w wydziale Górnictwa w Warszawie d. 12 (24) Sierpnia 1866 r. o godzinie 1 po południu.

Vadium do tej licytacji oznaczone rs. 2,665 i na koszta licytacyjne rs. 25.

Wzór do deklaracji na stemplu ceny kop. 75 podać się mającej, jest następujący:

W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 21 Lipca (2 Sierpnia) b. r. Nr. 3551 podaję niniejszą deklarację, iż zobowiązuję się zakupić cynku w taflach pudów dziesięć tysięcy, z hut pod Bendzinem po cenie rs. kop. wyraźnie rubli srebrem (wypisać literami) za jeden pud, poddając się wszystkim obowiązkom w warunkach licytacyjnych objętym.

Zaświadczenie kasy N. na złożone vadium rs. 2,665 i na koszta licytacyjne rs. 25 dołączam, które w razie nieutrzymania się sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie w N. najbliżej stacji pocztowej N. położone, (a jeżeli w Warszawie wymienić Nr domu).

Pisałem w N. dnia miesiąca 1866 roku.

(Podpisać czytelnie imie i nazwisko).

Deklaracja winna być zapieczętowana lakiem i mieć adres: „Do wydziału Górnictwa przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w Warszawie. Deklaracja na kupno cynku pudów 10,000.

Inne warunki mogą być przejrzane w godzinach służbowych w biurze wydziału Górnictwa w Warszawie, i u Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie.

Warszawa d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1866 r.

p. o. Dyrektora Wydziału, Szmidecki.

Naczelnik Sekcji, Kozarski.

Naczelnik Kancelarji. Reklewski. (3

(N. D. *4923*). *Naczelnik Powiatu Przasnyskiego.*

Na skutek upoważnienia Rządu Gubernjalnego Płockiego z daty 2 (14) Lipca r. b. Nr. 30,788/776, podaje do publicznej wiadomości, iż w d. 29 Sierpnia (10 Września) r. b. począwszy od godziny 10-ej z rana w Magistracie miasta Ciechanowa przedemną lub starszym pomocnikiem moim odbywać się będzie publiczna in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje na entrepryzę przebudowania mostu taryfowego Nr 2 na głównym korycie rzeki Łydyni pod miastem Ciechanowem egzystującego, a to od sumy anszlagowej rs. 1605 kop. 67 reskryptem Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z daty 22 Czerwca (4 Lipca) r. b. Nr. 8,177/18,298 zatwierdzony. Każden przystępujący do licytacji na pewność dotrzymania warunków, winien wnieść do Kasy Ekonomicznej miejskiej vadium w wysokości $\frac{1}{10}$ części sumy kosztorysowej i kwit tejże kasy do deklaracji dołączyć, które to vadium nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast powróconem zostanie, zaś minus licytantowi na kaucję policzonem będzie, przeto konkurenci do tej licytacji winni się zgłosić w miejscu i godzinie oznaczonej. Warunki każdego czasu w godzinach biurowych prócz świąt i niedziel w biurze mo m przejrzane być mogą.

Przasnysz d. 22 Lipca (3 Sierpnia) 1866 r.

Radca Honorowy, J. Wolski.

Wzór do deklaracji.

Składam niniejszą deklarację, przez którą roboty przy odbudowie mostu taryfowego pod miastem Ciechanowem na rzece Łydyni uskutecznić podejmuję się za sumę NN. czyli ustępując od sumy kosztorysowej rs. a to w ścisłem zastosowaniu się do kosztorysu i warunków licytacyjnych dokładnie mi znanych.

Kwit na złożone vadium w wysokości rs. przez Kase N. wydany załączam.

Nazwisko moje NN. zamieszkanie w N. w Przasnyszu dnia

(podpisać imie i nazwisko).

(*N. D. 4814*). *Naczelnik Powiatu Opoczyńskiego.*

Ponieważ licytacja na trzechletnie wydzierżawienie od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1866 roku pro 1866/69 gruntów i innych użytków należących do zajętego w zawiadywanie Skarbu probostwa w Kraśnicy w dniu 21 Lipca (2 Sierpnia) b. r jako pierwszym terminie do skutku nie doszła, przeto Naczelnik Powiatu z mocy upoważnienia Rządu Gubernjalnego Radomskiego, daty 23 Czerwca (5 Lipca) b. r. Nr 44,301 podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 15 (27) Sierpnia 1866 roku, jako w drugim terminie w biurze tutejszym o godzinie 12 w południe odbywać się będzie publiczna głośna in plus licytacja na 3 letnie wydzierżawienie, poczynając od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1866 pro 1866/69 powołanego zwyż majątku, każdy przeto chęć mający zadzierżawić takowy, zaopatrzony w gotowiznę na vadium $\frac{1}{4}$ części sumy praetialnej w miejscu i terminie wyżej oznaczonym stawić się zechce, gdzie i o warunkach licytacyjnych każdego czasu poinformować się może, szczegółowe warunki ogłoszone są w Dzienniku Urzędowym Gubernji Radomskiej w Nr. 27 roku bieżącego.

Przestrzeń przedmiotem wydzierżawiającego się majątku, mniej więcej obejmuje mórg 126 prętów 200.

Dochód z gruntów i innych użytków wynosi bruto rs. 144.

Z tego potrąca się podatku oprócz czynszu opłacać się mające rs 41.

Dochód czysty do licztacji wywołany czyni rs. 102 kop. 61.

Opoczno d. 22 Lipca (3 Sierpnia) 1866 r.

Maciejewski.

(2) Sekretarz, Peżyński.

(N. D. *4765*). *Naczelnik Powiatu Miechowskiego.*

Ponieważ ogłoszona na dzień 19 (31) Lipca r. b licytacja na wydzierżawienie Probostwa Koniusza dla braku konkurentów spełzła bez skutecznie, przeto podaje się do powszechnej wiadomości, że w powtórnym terminie na dzień 22 Sierpnia (3 Września) r. b. oznaczonym, odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Miechowskiego głośna in plus licytacja na trzech-letnie wydzierżawienie Probostwa w Koniuszy od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1866 r. do dnia i miesiąca tegoż 1869 r. od sumy rs. 438 oprócz podatków i ciężarów gruntowych na rs. 440 kop. 62 obliczonych.

Przystępujący do licytacji winien jest złożyć na vadium $\frac{1}{4}$ część sumy pretialnej, zaś utrzymujący się przy dzierżawie do złożonego vadium do kompletuje taką sumę aby yrownywała czwartej części postąpionej oferty.

Nieutrzymującemu się przy licytacji złożone vadium natychmiast powrócone będzie.

Plus licytant w posiadanie zadzierżawionego probostwa zaraz wprowadzony i wszelkie dochody z zaprowadzonej administracji osiągnięte oddane mieć będzie.

Wydzierżawienie powyższego probostwa uskuteczniać się będzie podług ogólnych warunków do dzierżawy dobr Rządowych przepisanych oraz warunków licytacyjnych przez pisma publiczne ogłoszonych, które w biurze Powiatu, w godzinach biórowych przejrzane być mogą

Mszczonów d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1866 r.

J. Swierczewski.

Sekretarz Powtatu, Dotkiewicz.

(N. D. 4792) *Naczelnik Powiatu Krasnystawskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości że w biurze Naczelnika Powiatu Krasnystawskiego w dniu 19 (31) Sierpnia r. b. od godziny 10 do godziny 12 z rana, odbywać się będzie licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje od sum anszlagowych:

a) Na reperacją domu miejskiego w mieście Pawłowie na rs. 369 kop. 98.

b) Na reperacją zabudowań ekonomicznych przy tymże domu egzystujących rs. 170 kopiejek 95.

W ogóle od sumy rs. 540 kop. 93.

Mający więc zamiar podjęcia się tej entrepryzy, zechcą w powyższym terminie zgłosić się do biura Naczelnika P-tu Krasnystawskiego złożyć na ręce Naczelnika P-tu opieczętowane deklaracje z dołączeniem do niej świadectwa Władzy miejscowej o stanie majątkowym deklaranta oraz świadectwa Kasy Powiatowej lub innej skarbowej na złożone w niej vadium gotowizną w ilośc. rs. 54 kop. 9. Deklaracje te winny być pisane na stemplu zwyczajnym wyraźnie bez poprawek lub skrobanin, suma za którą podejmuje się entrepryzy ma być napisaną wyraźnie liczbami i literami, wszelkie zaś inne deklaracje skrobane, poprawiane lub bez wymaganych świadectw podane albo też po terminie złożone przyjętemi nie będą, wreszcie deklaracje o jakich mowa mają być napisane podług formy niżej domieszczonej.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Krasnystawskiego z dnia 18 (30) Lipca r. b. Nr. 10117 podaję niniejszą deklaracją iż podejmuje się entrepryzy restauracji domu Magistratowego miasta Pawłowa oraz zabudowań ekonomicznych przy tymże a to stosownie do planów i anszlagów przez Komisją Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych zatwierdzonych na sumę rs. kop. wyraźnie (literami (poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Świadectwo Magistratu N. lub Wójta gminy N. jako posiadam odpowiedni kapitał własny oraz świadectwo Kasy N. na złozone w niej vadium w ilości rs. które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o nadesłanie na mój koszt do N. proszę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. Pisałem w N dnia N. mca N. 1866 r.

(podpisać imię i nazwisk)

Krasnystaw d. 18 (30) Lipca 1866 r.

Major Bogenhardt.

(N. D. 4984). *Naczelnik Powiatu Marjampolskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 8 (20) Września r. b. o godzinie 2 po południu odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Marjampolskiego, licytacja przez opieczętowane deklaracje na wydzierżawienie dochodu kasy m. Marjampola z brukowego, targowego i jarmarcznego na lata 1867/9 to jest od d. 1 Stycznia 1867 r. po dzień ostatni Grudnia 1869 r. poczynając od sumy rs. 1,951 k. 10, wyraźnie rubli srebrem tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt jeden kopiejek dziesięć rocznie, niszczonej

Każdy więc mający chęć zadzierżawienia powyższego dochodu po zaopatrzeniu się w vadium $\frac{1}{10}$ część sumy powyższej wyrównywające, w czasie i miejscu powyżej oznaczonym zgłosic się zechce, lub też deklarację swą z dołączeniem kwitu depozytowego kasy Skarbowej na rs 195 k. 10 nadesłać, o dalszych zaś warunkach pod jakiemi licytacja ma się odbywać, w biurze Naczelnika Powiatu Marjampolskiego i w Magistracie m. Marjampola poinformowanym być może.

Deklaracje nie podług wzoru napisane obejmujące jakiekolwiek warunkowe zobowiązania, lub do których nie byłby dołączony kwit na złożone vadium, lub z poprawkami i skrobaniami napisane, oraz po terminie podane przyjętemi nie zostaną

Marjampol, d. 20 Lipca (1 Sierpnia) 1866 r.

1 Trautsolt.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika P-tu Marjampolskiego z d. 20 Lipca (1 Sierpnia) r. b. Nr. 11,250 podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść w dzierżawę dochód kasy Marjampola z brukowego, targowego i jarmarcznego na lata 1867, 1868 i 1869 za sumę rs. N. k. N., wyraźnie rubli srebrem N. kopiejek N. rocznie, poddając się warunkom i zastrzeżeniom objętym w warunkach przedlicytacyjnych. Zaświadczenie kasy N. na złożone vadium rs. 195 k. 10 załączam, i w razie nieutrzymania się przy licytacji złożone vadium

sam odbiorę osobiście, lub też o nadesłanie na mój koszt do NN. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N., dnia N., miesiąca N. 1866 r.

(Podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

(*N. D. 4693.*) *Magistrat Miasta Lubliwa.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że d 10 (22) Sierpnia r. b. w czasie od godziny 3ej. do 5-ej z południa w Sali posiedzeń Magistratu, odbywać się będzie licytacia przez opieczętowane deklaracje na entrepryzę splantowania i zabrukowania nlicy Podzamcze w Mieście Lublinie, a to stosownie do planu i wykazu kosztów przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych pod dniem 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. Nr. 7,702 i 17,343 zatwierdzonych od sumy rs. 3,309 kop. 53½ in minus.

Wadium do tej licytacji złożone być ma w jednej z Kass Skarbowych albo Ekonomicznych w sumie rs 331 w dowód czego należy dołączyć do deklaracji kwit na to pozyskany, gotowizną albowiem przy licytacji przyjętą nie będzie.

Warunki licytacyjne z wykazem kosztów mogą być przejrzane każdego dnia w biurze Magistratu w godzinach służbowych prócz Swiąt.

Deklaraje mają być składane na ręce Prezydenta, pisane bez żadnych przekreślań, poprawek lub skrobań wyraźnie z wypisaniem sum literami, podług poniżej zamieszczonego wzoru, a to pod skutkami ich nieważności i odrzucenia.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Magistratu Miasta Lublina z dnia 16 (28) Lipca r. b. Nr. 9,970 podaję niniejszą deklarację że podejmuję się entrepryzy splantowania i zabudowania ulicy Podzamcze w mieście Lublinie za sumę rubli srebrem (tu wypisać sumę literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych pod dniem 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. zatwierdzonych, wyszczególnionym.

Zaswiadczenie kasy na złożone w niej vadium w sumie rs 331 dołączam które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o którego odesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam). Stałe moje zamieszkanie jest w N. (wypisać miejsce zamieszkania) pisałem w N, dnia N. miesiąca Sierpnia 1866 r.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Lublin d. 16 (28) Lipca 1866 r.

Prezydent, Dylewski,

Sekretarz, Jezierski.

(N. D. *4985*) *Asesor Ekonomiczny Okręgu Kujawskiego.*

Wskutek reskryptu Rządu Gubernialnego Warszawskiego z dnia 18 (30) Kwietnia r. b. Nr. 39865/7227 Asesor Ekonomiczny podaje do powszechnej wiadomości; iż w dniu 18 (30) Sierpnia r. b. o godzinie 11 przed południem w biórze Naczelnika Powiatu Włocławskiego, odbywać się będzie, głośna, publiczna, in plus licytacja na trzech letnie, poczynając od dnia 20 Sierpnia (1 Września) r. b. wydzierżawienie gruntów po Proboszczows kich, w terytorjum miasta Włocławka położonych, a składających się z dziewięciu oddzielnych działków.

Licytacja zacznie się inplus, od sumy rs. 162 kop. 25 jako ceny dzierżawnej dotąd opłacanej.

Każdy mający chęć zadzierżawienia powyższych gruntów, zechce w czasie i miejsce powyż oznaczone przybydź, przy zaopatrzeniu się w vadium, połowie sumy inplus, za roczną dzierżawę postąpionej, wyrównywające i w kaucją, jednorocznej cenie dzierżawnej, i opłacanym z tych gruntów podatkom, odpowiednią jako zaraz wymaganą.

Warunki pod jakiemi rzeczone grunta wydzierżawione zostaną, każdego czasu w biórze Naczelnika Powiatu Włocławskiego i u Asesora Ekonomicznego w Brześciu, odczytanemi bydź mogą.

Brześć d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1866 r.

Asesor Kolegialny, Przepiórkowski.

(N. D. *4983*) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala św. Wincentego a Paulo w Lublinie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 24 Sierpnia (5 Września) r. b. o godzinie 10ej z rana w kancelarji Rady odbędzie się głośna in plus licytacja na wydzierżawienie dwóch kamienic, własnością szpitala S-go Wincentego a Paulo będących, pod N-mi 59 i 43 tu w Lublinie przy ulicach Złotej i po Jezuickiej położonych, na czas od dnia 19 Września (1 Października) r. b. do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. Licytacja rozpocznie się co do kamienicy Nr. 59 od sumy rs. 570 a co do kamienicy N. 43 od rs. 330 jako dotychczasowego czyuszu z tych realności rocznie pobieranego. Przystępujący do licytacji obowiązanym będzie złożyć vadium co do piewszej kamienicy w ilości rs. 142 k. 50, a co do drugiej rs. 82 k. 50.

Warunki tej dzierżawy w kancelarji Rady pod Nr. 348 przy ulicy Początkowskiej położonej, w każdym dniu w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Lublin, d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1866 r.

Opiekun Prezydujący, Radca Dworu, Nowicki.

(N. D. *4946*) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Warszawskiego Instytutu Ś go Kazimierza.*

Podaje do publicznej wiadomości, że dnia 22 Marca (3 Września) r b. o godzinie 5 po południu, w Kancelarji Instytutu, przez Radę Szczegółową, w domu pod Nr. 2858 przy ulicy Tamka, odbywać się będzie licytacja, przez deklaracje opieczętowane, na dostawę do tegoż Instytutu, w ciągu roku jednego, licząc od daty zawarcia kontraktu, drzewa opałowego sosnowego, stosownie do zapotrzebowania, mniej więcej sążni sto. Cena za taki sążeń drzewa, do licytacji in minus, ustanowiona jest na rubli srebrem dziewięć kopiejek czterdzieści pięć, wadjum zaś oznaczone rubli srebrem sto, na złożenie którego dowód przy składaniu deklaracji dołączony być winien.

Deklaracje przyjmowane będą w Kancelarji Instytutu, codziennie (wyjąwszy świąt) od godziny 9 rano do 5 po południu, aż do dnia nastąpić mającej licytacji, takowe mają być pisane według pomieszczonego poniżej wzoru, wyraźnie bez przekreśleń i skrobania, a co do ilości, miary i ceny, słowami nie liczbami, mogą zaś być składane osobiście, lub przesyłane przez pocztę franco, tak pierwsze jak i drugie, dojść powinny do władzy odbywającej licytację, na godzinę przed terminem, przez ogłoszenie niniejsze na początku oznaczonym.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w Kancelarji Instytutu.

Wolno jest zgłaszającym się, brać kopie tych warunków. Nieobecni w miejscu, a chcący się ubiegać na licytacji, mogą żądać przesłania sobie tych kopji, co na koszt ich uskutecznionem być może.

Warszawa dnia 1 (13) Sierpnia 1866 r.

Za Opiekuna Prezydującego,

Członek-Rady J. Czosnowski.

Wzór de deklaracji.

W skutek ogłoszenia w pismach publicznych przez Radę Szczegółową Opiekuńczą Warszawskiego Instytutu Ś-go Kazimierza uczynionego, podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się dostawić do tego Instytutu, drzewa opałowego sosnowego, z kloców, nie spławionych wodą, zupełnie suchego, mniej więcej sążni kubicznych sto, w cenie licząc za sążeń kubiczny rsr. kop. wyraźnie rubli srebren kop.

poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej wadjum rubli srebrem sto wynoszące załączam, które w razie nie utrzymania się na licytacji sam odbiorę, lub o odesłanie takowego przez pocztę do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje mieszkanie jest

Pisałem dnia miesiąca roku

(podpis nazwiska i imienia.)

(N. D. *4890*) *Sekwestrator Skarbowy w Powiecie Kieleckim.*

Podaje niniejszym do publicznej wiadomości, że stosownie do Reskrytu Rządu Gubernjalnego Radomskiego z dnia 1 (13) Marca r. b. Nr. 3,333 zakomunikowanego podpisanemu, przy reskrypcie Naczelnika Powiatu Kieleckigo z dnia 30 Maja (11 Czerwca) r b. Nr. 4,424. Za zaległe należności i podatki Skarbowe, sprzedanym będzie przez publiczną licytacją na gruncie dóbr Goleniowy (we dworze tych dóbr). Aparat gorzelniany, miedziany, ważący miedzi do 5,600 funtów raz jeden używany w zupełnie dobrym stanie. Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rs. 1,680 oznaczony przez biegłych jako wartość miedzi starej, zechcą więc mający chęć nabyć takowy zgłosić w dniu 7 (19) Września r. b. do podpisanego Sekwestratora, który w tym dniu jako terminie do sprzedaży oznaczonem we dworze dóbr Goleniowy pod Szczekocinami na konkurentów oczekiwać będzie.

Nadmienia się przytem, że sprzedaż tylko za gotowiznę dopełnioną będzie i dlatego przystępujący do licytacji złożyć najprzód vadium odpowiednie jednej czwartej szacunku, które odstępującemu od licytacji natychmiast zwróconem będzie, utrzymującemu się zaś przy kupnie zaliczonem będzie do postąpionej sumy, lub w razie nieuszczenia natychminst takowej na prowadzenie dalszej licytacji, która już nie na konto debentu lecz na risico plus licytanta odbywaną będzie. Utrzymujący się przy kupnie wystawionego na sprzedaż aparatu, obowiązany takowy zabrać z gruntu w przeciągu dni siedmiu i za ten czas Sekwestrator z mocy udzielonej sobie przez władzę atrybucji poręcza.

Kielce d. 27 Lipca (8 Sierpnia) 1866 r.

Radca Honorowy, Rzewnicki.

(N. D. *4991*). *Sekwestrator Skarbowy Powiatu Pułtuskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 24 Sierpnia (5 Września) r. b. od godziny 10 z rana w mieście Ostrołęce jako najbliższym punkcie sprzedane będą zajęte na satysfakcją należności Skarbowej; meble machoniowe palisandrowe i jesionowe, lustra obrazy olejne mistrzowskich pęzlów, naczynia miedziane, i blaszane, bryczka, wózek i koni sztuk trzy, oraz rożne inne ruchomości za gotowe pieniądze.

Pułtusk d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1866 r.

Łukasiewicz.

(N. D. *4794*). *Urząd Leśny Łuków.*

W wykonaniu reskryptu Rządu Gubernjalnego Lubelskiego z dnia 4 (16) Marca 1866 r. Nr. 19 074/8,266, opartego na rozporządzeniu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 18 Lutego (2 Marca) 1866 r. Nr. 3,757 i 1,238, podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 2 (14) Września r b. w kancelarji Urzędu Leśnego Łuków we wsi Jagodne w obecności W-go Asesora Nadleśnego Gubernji Lubelskiej, odbywać się będzie licytacja przez opieczętowane deklaracje na sprzedaż ryczałtową drzewa z cięć bieżących i zaległych w leśnictwie tutejszym w obrębach jak następuje:

1. W obrębie Kownatka okręgu I, cięcia Nr. 11, ocenione na rs. 619 kop. 7.
2. W obrębie Brzozowica, cięcia Nr. 1, ocenione na rs. 110 k. 48½.
3. W obrębie Stok okręgu I, cięcia Nr. 1, ocenione na rs. 103 k. 42½.
4. W obrębie Myrcha okręgu II, cięcia Nr. 1, ocenionego na rs. 91 k. 24.
5. W obrębie Wołynce okręgu I, cięcia Nr. 5 i 6, ocenionych na rs. 115 k. 5
6. W tymże obrębie i okręgu cięcia Nr. 1, ocenione na rs. 90 k. 42½.
7. W obrębie Jata, cięcia Nr. 1, ocenione na rs. 281 k. 14
8. W obrębie Krzywybor okręgu IV, cięć Nr. 5, 6 i 7, ocenione na rs. 21 k. 82.
9. W obrębie Głupiegóry okręgu III, cięć Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8, ocenione na rs. 265 kop. 55.
10. W tymże obrębie okręgu IV, cięcia Nr. 1, ocenione na rs. 236 k. 27.
11. W obrębie Żłaby okręgu I, cięcie Nr. 1 do 8, ocenionych na rs. 75 k. 90½.
12. W tymże obrębie okręgu I, cięcie Nr. 1, ocenione na rs. 326 k. 37.
13. W obrębie Majdan okręgu III, cięcie Nr. 3, 4, 5, 6 i 7, ocenionych na rs. 92 k. 85.
14. W obrębie Tapor okręgu I, cięcia Nr. 1, ocenione na rs. 219 k. 14.
15. W obrębie Warkocz okręgu IV, cięcia Nr. 1, 2 i 3, ocenionych na rs. 169 k. 75.
16. W tymże obrębie okręgu I, cięcia Nr. 1, ocenionego na rs. 77 k. 88.
17. W obrębie Żdzar okręgu IV, cięcia Nr. 2, ocenione na rs. 1,122 k 79½.
18. W tymże obrębie i okręgu cięcia Nr. 3, ocenione na rs. 591 k. 23.

Ten tylko przypuszczony będzie do licytacji, kto przed rozpoczęciem licytacji złoży w Urzędzie Leśnym kwit kasy Gubernjanej lub Powiatowej na wniesione vadium w gotowiźnie, listach zastawnych lub innych procentowych papierów skarbowych w kwocie odpowiadającej ¼ części wartości drzewa wyżej oszacowanej, jako to:

ad	1.	rubli srebrem	155.
„	2.	„ „	28.
„	3.	„ „	26.
„	4.	„ „	23.
„	5.	„ „	29.
„	6.	„ „	23.
„	7.	„ „	71.
„	8.	„ „	5 k. 50.
„	9.	„ „	67.
„	10.	„ „	60.
„	11.	„ „	19.
„	12.	„ „	82.
„	13.	„ „	24.
„	14.	„ „	55.
„	15.	„ „	43.
„	16.	„ „	20.
„	17.	„ „	281.
„	18.	„ „	148.

Z drzewa wszakże w cięciach powyższych wyekscypowaną zostanie nabywcom masa, jaka okaże się potrzebną na deputaty, budowle rządowe leśne, tudzież inne wydatki, którą wartości szacunkowej z sumy postąpionej nabywcom stosunkowo potrąconą będzie. Nieutrzymujący się przy licytacji, otrzyma zaraz upoważnienie do odebrania vadium, zaś vadium nabywcy przy podpisaniu protokółu licytacyjnego uzupełnione do ¼ części ogólnej sumy na licytacji postąpionej, pozostanie w kasie Skarbowej Królestwa jako kaucja.

Licytacja odbywać się będzie szczegółowo cięciami i rozpoczynać się będzie od sum szacunkowych wyżej oznaczonych. Warunki do licytacji konkurentowe, przejrzane być mogą każdodziennie wyjąwszy świąt w kancelarj Urzędu Leśnego Łuków w Jagodnem.

Jagodne d. 6 (18) Lipca 1866 r.

(2) Nadleśniczy, Znatowicz.

(N. D. *5004*) *Syndycy Tymczasowi Masy Upadłości Mozesa Mühlrad.*

Na skutek Art. 502 Kod. Hand., wzywają wszystkich wierzycieli, mających pretensje do masy Mozesa Mühlard, ażeby w przeciągu dni 40 od daty tego ogłoszenia, bądź osobiście lub przez swoich pełnomocników zaprodukowali syndykom tytuły swoich należności, i takowe złożyli W-mu Andrychiewiczowi Pisarzowi Trybunału Handlowego w Warszawie, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej urzędującemu, do przejrzenia, po upływie bowiem tego terminu, syndycy przystąpią do sprawdzenia wierzytelności.

Jan Skabiczewski.

Teodor Łącki Adwokat.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 5019) Do dzisiejszego Numeru Dziennika Warszawskiego, dołącza się **Tabela** wygranych Pierwszej Klasy 106ej Loterji Klasycznej Królestwa Polskiego.

W Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego—Za pozwoleniem Cenzury

DODATEK.

Do dzisiejszego Numeru dołącza się osobny Dodatek (Прибавленie) N. 55.